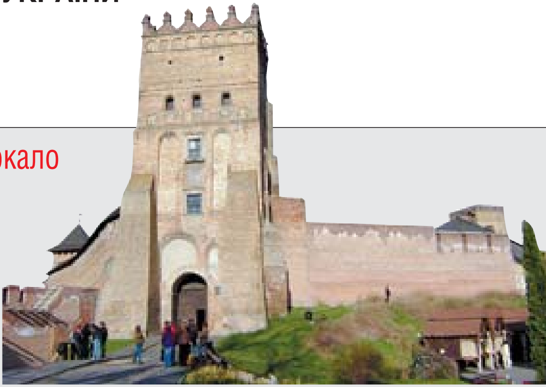

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

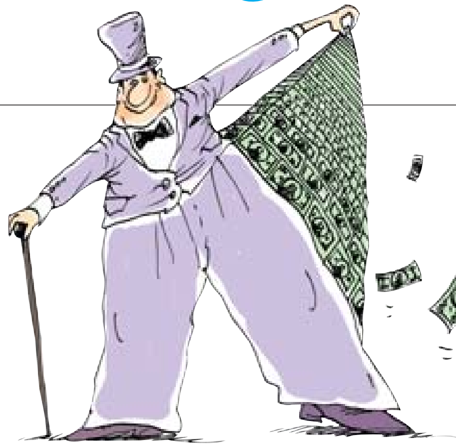
Голос України

Дзеркало

Є в нас чудеса!

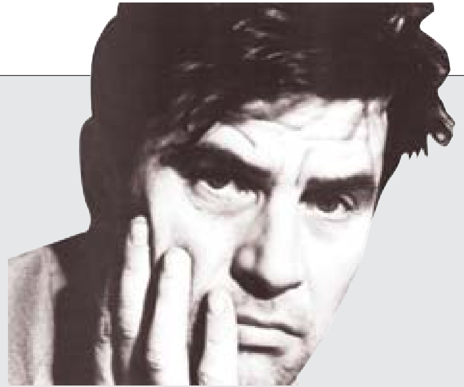
СТОР. 9

Репліка

Привіт від Льоні Голубкова

СТОР. 12

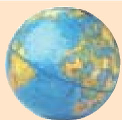

Культура

Матрос із Шилівки

СТОР. 15

№ 228 (5228) СУБОТА, 3 ГРУДНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Звернення з нагоди Міжнародного дня інвалідів

Шановні співвітчизники!

День 3 грудня спонукає кожного з нас з особливою увагою, теплом і чуйністю звернутися до людей з обмеженими можливостями і складними долями, до їхніх інтересів та запитів. Для працівників відповідних служб це професійний обов'язок, для всіх інших — щирий поклик душі.

Глобальний характер і гуманістичне наповнення цієї цивілізаційної віхи додають потужного імпульсу для оцінки того, що вже зроблено і робиться для адаптації інвалідів до непростих життєвих реалій, формування і застосування їхніх знань та навичок, для трудової й громадянської самореалізації. Маємо також визначитися надалі у всьому, що допомогло б таким людям максимально переборювати свої фізичні вади та недуги, вливатися у повноцінне і повнокровне життя, знайти себе у ньому.

Український парламент активно працює на досягнення цих цілей і в загальному контексті удосконалення законодавчої бази соціального захисту всіх верств населення, і з увагою до особливих потреб інвалідів. Сподіваюся і вірю, що спільними злагодженими зусиллями ми забезпечимо реальні і вагомі здобутки на цьому шляху.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Їх носили на руках. Сходами театру

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Івано-Франківському обласному музично-драматичному театрі імені Івана Франка до Міжнародного дня інвалідів організували фестиваль-презентацію творчості членів обласної асоціації інвалідів «На крилах надії». Люди з обмеженими фізичними можливостями виконували пісні, танцювали, читали власні вірші, демонстрували свої творчі роботи. Романа Цюцяка в інвалідному візку, що поспішав на свято, ми запримітили ще на підході до театру. Хлопець успішно перетнув вулицю, доїхав до бордюру, розвернув візок задом і силкувався виїхати на тротуар. Та бордюр був занадто високий для візка. Перехожі не звертали уваги на потуги юнака. Врешті, якийсь немолодий чоловік із ціпком у руці таки витягнув хлопчину на рівне місце. «Хворий розуміє хворого», — прокоментує пізніше Роман.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 7—8-Й СТОР.

СТОР. 8

ПОДІЇ

Земельна реформа потребує якнайшвидшого завершення

Учора під головуванням Голови Верховної Ради Володимира Литвина у парламенті відбулося розширене засідання Консультативної ради з питань місцевого самоврядування. На порядку денному було два питання: інформація про стан підготовки закону про ринок земель та інформація щодо проблематики розмежування земель державної та комунальної власності.

Розмову, щоправда, розпочали з інших не менш актуальних питань сьогодення. За словами глави парламенту, те, що відбувається нині, свідчить про певну розбалансованість процесів в Україні, про певне перенапруження, нарощення конфліктогенного потенціалу в суспільстві.

СТОР. 2

ООН: планета на краю економічної прірви

Світ незабаром може зіткнутися з іще однією глобальною економічною кризою. Такий висновок міститься в новій доповіді Департаменту ООН з економічних і соціальних питань (ДЕСП), повідомляє пресслужба організації. У документі йдеться про те, що зростання світової економіки становитиме наступного року лише 2,6 відсотка — порівняно з 4 відсотками у 2011-му. Однак і ця цифра може виявитися завищеною, у разі, якщо боргову проблему в Європі не буде вирішено, а країни, що розвиваються, продовжать політику скорочення бюджетних витрат. Основну частку в загальносвітовому економічному зростанні забезпечать країни, що розвиваються.

Хочуть залучити мільярди інвестицій

Держінвестпроект презентував у Києві Єдине інвестиційне вікно у вигляді свого структурного підрозділу.

Керівник InvestUkrain Сергій Євтушенко запевнив, що запроваджений механізм єдиного вікна дасть змогу інвесторам одержати інформаційні, аналітичні, юридичні послуги, фахові консультації з вибору майданчиків для інвестицій. Одне слово, сприятиме взаємодії з місцевими органами влади не тільки на початковому етапі реалізації інвестиційних проектів, а й під час експлуатації нових об'єктів.

СТОР. 5

Новорічні красуні на будь-який гаманець

На Кіровоградщині із 800 тисяч вічнозелених красунь, що їх спеціально вирощують як новорічні, лісівники готові продати кожну восьму. При цьому обіцяють, що ціни «не кусатимуться». Кожна новорічна ялинка чи сосна продаватиметься зі спеціальним чіпом, де буде інформація про походження дерева. Це для того, аби контролюючим органам легше було перевіряти легальність ялинково-соснового бізнесу, а покупцям правильно обирати товаровиробника, **повідомляє наш власкор Лариса РОМАНЮК.**

У школах виявлено туберкульозників

У Чернігові у технічного працівника школи №35 та учня школи №5 виявлено відкриту форму туберкульозу. У зв'язку з цим питання розглянуто на сесії Чернігівської міської ради. Незважаючи на дефіцит бюджетних коштів, депутати виділили додатково 25 тисяч гривень з міської казни для термінового обстеження учнів навчальних закладів, **інформує наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

КОРОТКО

■ Прем'єр-міністр України Микола Азаров, врахувавши критику в засобах масової інформації щодо проблеми з придбанням квитків на період новорічних та різдвяних свят, дав низку доручень для поліпшення якості перевезення пасажирів, **повідомляє прес-служба КМУ.**

■ У Полтаві через загорання будівельного сміття біля стіни професійно-технічного училища №31 евакуювали 50 учнів навчального закладу. Причина пожежі — необережне поводження з вогнем невідомої особи, **повідомляє прес-служба ГУ МНС України в Полтавській області.**

■ У Черкаській області щеплення від вірусу грипу зробили майже 9 тисяч осіб, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Мінсоцполітики: 680 564 сім'ї в Україні отримують субсидії на житлово-комунальні послуги

Шукати нові можливості для двостороннього співробітництва

***Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з Маршалком Сенату Республіки Польща Богданом Борусевичем* (на знімку).**

Під час зустрічі було обговорено питання міжпарламентської співпраці, перспективи підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, включаючи створення зони вільної торгівлі, перспективи прикордонного та культурного співробітництва між Україною та Польщею. Сторони висловили впевненість, що традиційно дружні українсько-польські міжпарламентські контакти й надалі динамічно розвиватимуться та зміцнюватимуться, відкриваючи нові можливості двостороннього співробітництва у різних сферах. Цьому має сприяти й спільне проведення наступного року чемпіонату Європи з футболу, до якого готуються обидві країни.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Земельна реформа потребує якнайшвидшого завершення

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До того ж, переконаний В. Литвин, у багатьох випадках за рахунок представників влади. «Перекласти цю проблему один на одного не можемо і не повинні. Це аморально, безвідповідально і навіть злочинно», — впевнений Голова Верховної Ради. Ця проблема, за його словами, має правовий, соціальний і навіть політичний вимір. До її створення як мінімум у центрі, доклалися всі, незалежно від того, хто співвідносить себе з опозицією, а хто з владою. Володимир Литвин нагадав про домовленість щодо підняття соціальних виплат для найбільш вразливих категорій, зокрема, тих, які безпосередньо брали участь у ліквідації аварії на ЧАЕС і мають відповідні категорії інвалідності. За його словами, це додатково майже два мільярди гривень. І тепер потрібно думати, як у бюджеті передбачити ці кошти. «Сподіваюся, у нас буде розуміння: від народного невдоволення ніхто сховатися не зможе, якщо намагатиметься показувати пальцем на інших. Усі, наголошую, всі доклали зусиль до його створення, почергово міняючись місцями у владі і опозиції. Сьогодні вкрай важливо, приймаючи бюджет і інші рішення, втриматися від того, щоб намагатися сподобатися людям», — сказав глава парламенту. Він переконаний: потрібно знайти розумне рішення і довести його до людей.

ТОЧКА ЗОРУ

Голова Верховної Ради Володимир Литвин:

«Протягом двох пленарних тижнів, які залишилися до кінця року, має бути ухвалений бюджет. Головне питання полягає у тому, якою буде ціна на газ. Тому вкрай важливо завершити переговори і після того переглянути контрольні цифри і вийти на прийняття бюджету».

Що стосується земельної реформи, то, за словами міністра аграрної політики Миколи Присяжнюка, це одна з найдовших реформ, яка потребує якнайшвидшого завершення. Міністр нагадав, що з трьох законопроектів про ринок земель два були відхилені парламентом, один — урядовий, відправлено на доопрацювання. Власне, сама назва законопроекту, за словами чиновника, є «збуджуючою». «Якби він називався «обіг сільськогосподарських земель», то і проходив би легше», — зауважив М. Присяжнюк. Зазвичай, за його словами, опоненти ініціаторів документа говорять: не знаємо як, але не так; не знаємо коли, але не сьогодні. Проте затягувати земельну реформу, упевнений міністр, не можна. За його словами, під час доопрацювання законопроекту до нього надійшло понад чотири тисячі пропозицій, деякі з них враховані. Водночас очільник аграрного відомства зазначив: він далекий від думки, що запропоновано ідеальний законопроект, який не можна буде обійти. «Буде багато нюансів, які ми не врахували», — сказав він. Тож вчасне внесення змін протягом 2012 року допоможе, за його словами, мінімізувати ці ризики. Саме тому ринок земель пропонується запровадити з січня 2013 року.

Водночас законопроект щодо розмежування земель державної та комунальної власності профільний парламентський Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин, за словами заступника голови Сергія Терещука, пропонує відправити на доопрацювання. Тим часом у парламенті зареєстровано інший документ (реєстр.№9495), який дасть змогу здійснити це розмежування без додаткових витрат державного та місцевих бюджетів.

Загалом крапку у цих питаннях поки що не поставлено. Як зауважив Голова Верховної Ради, «тема не вичерпана, питання не узгоджене». І головне тут, переконаний Володимир Литвин, «зробити так, щоб не зробити гірше».

Насамкінець з нагоди Дня місцевого самоврядування Голова Верховної Ради Володимир Литвин вручив представникам територіальних громад Почесні грамоти, Грамоти Верховної Ради та цінні подарунки. А також привітав деяких очільників із днем народження. Зокрема, голову Сумської обласної ради Геннадія Михайленка **(на знімку вгорі)**.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики Володимир Рибак, голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко, голова Харківської обласної ради Сергій Чернов.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам статистики України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня статистики України!

Державна статистика відіграє важливу роль в усіх сферах життя держави. Встановленням професійного свята визнано вагомість внеску працівників галузі у соціально-економічний розвиток країни, виявлено високу довіру, яку покладає держава на виробників статистичної інформації.

Діяльність фахівців органів державної статистики та працівників статистичних служб інших владних структур, підприємств, установ та організацій забезпечує створення надійної інформаційної бази для потреб загальнодержавного та регіонального управління, ухвалення виважених політичних рішень, гарантує умови для широкої гласності статистичних даних щодо суспільно значущих явищ та процесів.

Розвиток ефективної національної статистичної системи є одним з пріоритетних завдань влади. Особливого значення вона набуває в процесі розбудови демократичної, правової країни.

Приємно відзначити, що працівники статистики демонструють високий фаховий рівень, компетентність, ініціативність, відданість справі, сприяючи тим самим розв'язанню завдань соціально-економічного розвитку країни, поліпшенню якості життя її громадян та піднесенню міжнародного авторитету нашої держави.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам миру, добра, міцного здоров'я, особистого щастя, родинного тепла, успіхів на благо рідної України.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

Батьківська хата надихає на звершення

***Голова Верховної Ради України Володимир Литвин разом із Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентиною Матвієнко відвідав своє рідне село Слобода-Романівська на Житомирщині та познайомив колегу зі своїми батьками,* повідомляє прес-служба Верховної Ради.**

Володимир Литвин, відповідаючи на запитання журналістів, зазначив, що раз на місяць намагається бувати в рідному селі, висловивши при цьому жаль, що перебування буває дуже коротким. «І щоразу караю себе за те, що не приділяю достатньо часу батькам, але я ціную кожну мить нашого спілкування, дорожу ним і дуже вболіваю за своїх рідних», — сказав він.

В. Матвієнко відзначила особливу душевну атмосферу в сім'ї Голови Верховної Ради України і висловила задоволення від того, що побувала в місці, де корені її колеги, де він народився і виріс. «Мені особливо приємно, що Володимир Михайлович запросив до рідного дому — це особливий ступінь довіри, приємно те, що Володимир Литвин як керівник української держави шанує та пам'ятає рідну землю, свої рідні корені й чуйно ставиться до своїх батьків. Це ті цінності, на яких ми маємо виховувати молодь, — наголосила вона. — Впевнена, що батьки Володимира Михайловича пишаються ним та всіма своїми дітьми».

Мама Володимира Литвина Ольга Андріївна.

Голова Ради Федерації Федеральних Зборів підкреслила той факт, що Житомирщина відома видатними вихідцями з цього краю, які прославили його та всю Україну. «Це й Леся Українка, і Сергій Корольов та багато інших, — сказала вона. — У той же час — це ті люди, які пов'язують Україну і Росію, — той же Сергій Корольов, який народився на Житомирщині й став видатним конструктором і засновником практичної космонавтики».

Валентина Матвієнко відзначила, що Житомирська область успішно розвивається. «Є труднощі та проблеми, але темпи зростання доволі значні, і є добрі перспективи», — підкреслила вона.

Керівники парламентів також відвідали Літературно-меморіальний музей Лесі Українки та зустрілися з інтелігенцією Новограда-Волинського.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Володимир ЛИТВИН: «На жаль, політики, які пропонують серединну лінію для збереження цілісності країни, у нас не запитані»

Інтерв'ю Голови Верховної Ради України Володимира Литвина Укрінформу 1 грудня 2011 року

Свою незалежність Україна здобула багато в чому через збіг об'єктивних і суб'єктивних обставин. Те, що відбулося в 2004 році, було не революцією, а в ліпшому разі державним переворотом. Головний ризик для України на майбутні 20 років — у тому, що вона й надалі може залишитися державою з обмеженим суверенітетом. Цими та іншими висновками й думками Голова Верховної Ради України Володимир Литвин поділився в ексклюзивному інтерв'ю Укрінформу. Приводом для розмови стала кругла дата — 20-річчя з дня Всеукраїнського референдуму, на якому українці майже одностайно проголосували за державну незалежність.

— Володимире Михайловичу, хотілося б почути ваші думки про події тих років та їхні наслідки не тільки як політика, а насамперед історика. Тим більше, що ще на початку 90-х ви по гарячих слідах написали книгу про те, як розвалювався Союз і здобувалася незалежність України. Книга ця тоді далеко не всім сподобалася…

— Було дві книги — у 1994-му і 1995 роках. У цих роботах йшлося про політичні процеси, і вони висвітлювалися крізь призму політиків. Одна з монографій так і називалася: «Політична арена України: дійові особи і виконавці». На ті часи історія у нас була знелюднена, ми вивчали її від з'їзду до з'їзду. А тут мова про людей, які сьогодні ходять між нами, частина з яких при посадах, і не маленьких. Звісно, кожен політичний персонаж завжди хоче видаватися вищим і мудрішим. І коли ти зі своєї позиції, на основі архівних документів, говориш про ті чи інші їхні кроки, це не завжди подобається.

Сьогодні ці монографії не втратили актуальності. Я радий, що на них посилаються, що ці роботи шукають і запитують. Тим більше, що тоді, в 1991-92 роках, мені довелося працювати над архівними документами, насамперед тими, що стосувалися діяльності політбюро і секретаріату ЦК Компартії України. В них були доволі цікаві матеріали про сучасні події, включаючи ті, що відбувалися в серпні 1991 року. Вони тільки-но з ЦК Компартії України надійшли в архів, деякі з них були ще неопрацьовані, і мені дозволили ними користуватися. Пам'ятаю, в той час було надзвичайно холодно, приміщення архіву не опалювалися, але я з ранку до самого вечора не виходив з архіву навіть на перерву — такими цікавими були матеріали. В них поставали яскраві образи, і більш точно можна було оцінити дії людей, особливо порівнявши їх із публічними заявами, які вони робили, що аж ніяк не співвідносилося з реаліями.

— За ці двадцять років змінили свою думку щодо тих подій і людей?

— Ні. Додав би лише більше аргументації, зокрема щодо кореневих причин розпаду Союзу. Для читача використав би більше мемуарної літератури, як радянських діячів, так і діячів республіканського рівня, тобто українських. Вважаю, що читачеві не можна нав'язувати свої думки, а треба дати йому більше матеріалів для роздумів і висновків.

— Подейкують, що Леонід Макарович Кравчук, якого у 1991 році обрали першим президентом незалежної України, був не в захваті від того, що ви про нього написали.

— Публічно мені про це Леонід Макарович нічого не говорив, але тут мова може йти про мою другу книжку, яка називалася «Політика. Політики. Влада». Вона, якщо не помиляюся, вийшла 1995 року. Там було дуже багато матеріалів про Кравчука, але на тлі політичних процесів, на фоні історичної епохи, яку, вважаю, складають вісімдесяті-дев'яності роки минулого століття. В цій роботі немає нічого особистого, виключно документальні і, що важливо, — архівні факти. А факти — річ уперта. Щоправда, їх можна по-різному інтерпретувати.

— Отже, референдум 1 грудня 1991 року… Чи були передбачуваними його результати?

— Вони були об'єктивно зумовлені. Підвалини Радянського Союзу підточувалися протягом тривалого часу. Це було закладено і Голодомором, і репресіями, і, хоч як це дивно звучить, війною. Бо коли солдати і офіцери побували за межами Радянського Союзу, то побачили, що розмови про загниваючий капіталізм і про швидку світову революцію не мають під собою підстав. А за весь період війни до армії було мобілізовано 35 млн. людей. Люди, які пройшли через всю Європу, почали замислюватися: а чому ми, переможці, громадяни країни з найпередовішим суспільним устроєм, так погано живемо? Це підготувало грунт для «відлиги». Потім, власне, сама «відлига» і розвінчування культу особи Сталіна теж підірвали радянську систему.

Наступний віховий момент — Гельсінський акт, підписання якого, а особливо в частині «третьої корзини», в якій ідеться про демократію, права й свободи людини, призвело до того, що світ почав чинити тиск на Радянський Союз, який підписав цей акт теж. Розхитуюче вплинуло на СРСР також те, що він не витримав гонки озброєнь, уміло нав'язаної Заходом. Додалася нарешті й закостенілість керівництва, і безкінечні поховання перших осіб країни. І, нарешті, це Чорнобильська трагедія, коли люди відчули, що вони нікому не потрібні, що відбувається фарисейство, їм не дозволяють знати правду. Чорнобильська трагедія була надзвичайно великим рушієм розпаду Радянського Союзу і визріванням розуміння неминучості цього в українському суспільстві. І ця тема ще потребує свого глибокого осмислення. Додамо сюди конфлікти, які запалали на пострадянських просторах. Батьки інстинктивно відчули необхідність зробити все, щоб уберегти дітей від участі в цих конфліктах. У сукупності це обернулося тим, що люди спочатку висловилися за оновлений союз, а потім, побачивши безпорадність керівництва Радянського Союзу, за те, щоб Україна стала самостійною державою.

— У нас заведено думати, що рух України до незалежності був об'єктивним і неминучим, а з ваших слів випливає, що якби не було Чорнобильської аварії, або низки інших чинників, то ми й досі б жили в СРСР?

— Ви ж пам'ятаєте, що президент США, який тоді виступав у Києві, говорив, що нам треба залишатися в Союзі... Я думаю, що він володів величезним масивом інформації. І його позиція аж ніяк не свідчила про те, що він не знає реалій. Але він, очевидно, розумів, які наслідки, в тому числі для світоустрою, матиме розпад Радянського Союзу. Зрозуміло, він виходив з геостратегічних міркувань, пропонуючи українцям залишатися в Союзі. До того ж був час, коли і дослідники-«радянологи» робили акцент лише на об'єктивних чинниках, про які я сказав. Сьогодні, коли є можливість подивитися архівні документи, з'являється нова аргументація. Кажуть, що були ще й суб'єктивні чинники — це боротьба за владу, в тому числі в Москві, між Єльциним і Горбачовим. Я думаю, тоді домінував принцип — спочатку розійтися, а потім економічні зв'язки, спільна економіка, спільна історія призведуть до того, що все повернеться на круги своя. З огляду на це, нам треба прискіпливіше подивитися на марксистську тезу про роль мас і особистостей в історії.

— Ви хочете сказати, що певною мірою незалежність України є результатом збігу обставин?

— Звичайно! Хоча загальні, кореневі причини говорять про об'єктивний процес, але зверніть увагу на останні оцінки тих, кого ми за звичкою називаємо «радянологами». Вони стверджують, що об'єктивних причин для розпаду Радянського Союзу не було. Тобто вони сьогодні значною мірою поміняли свою позицію.

— Ви теж схиляєтеся до такої думки?

— Ні, я думаю, що критична маса була такою, що Союз більше не міг існувати. І намагання зберегти союз суверенних держав чи ще якісь маневри не мали успіху.

— Як відомо, навесні того ж таки 1991 року був ще один референдум, про який сьогодні мало хто згадує. Тоді більшість українців проголосувала за оновлений Союз. Як могло статися, що громадська думка в Україні за короткий термін змінилася так кардинально?

— Імпульсом слугували ті події і обставини, про які я казав. До того ж люди ще не усвідомили всю відповідальність за сказане «так» чи «ні», не аналізували наслідки, які можуть бути. Люди тоді в нас були навчені вірити сказаному офіційно, особливо друкованому слову. Прихильники такого «розлучення» були активніші у той момент. Домінувала пропаганда того, що Україна самостійно зможе жити набагато краще і безпечніше, ніж у Союзі. А Компартія була деморалізована, і навіть загнана у підпілля. Люди, які мали відношення до керівництва партії, звіриним чуттям відчули подих історії і осідлали цей процес, аби залишитися на перших ролях. Це теж зіграло свою роль.

— Грудневий 1991 року референдум був першим у незалежній Україні, але й останнім, рішення по якому легітимізоване. Чому ми на 21-му році незалежності боїмося вдаватися до прямої демократії?

— Настрої людей сьогодні не є прихованими, вони є відкритими. І проблема не в тому, щоб провести референдум з того чи іншого питання, а в тому, як розпорядитися його результатами. Візьмемо найбільш чутливі питання. Наприклад — НАТО. Для нас є зрозумілим, якими будуть результати референдуму. Але вони зафіксують розкол. Ми знаємо, що в нас існують різні світоглядні установки на Сході та Заході України. Але навіщо нам ця фіксація? Друге питання — мовне. Ми можемо з невеликою похибкою спрогнозувати, які результати референдуму будуть в цілому по Україні і по регіонах. А що це дасть на виході? Зафіксує розкол. І так з низкою інших питань. А нам треба думати, як уникати конфліктів. Ми — конфліктогенне суспільство. Нас багато що розрізняє. Але це треба розглядати як позитив. Поєднання крайностей повинне дати нам гарний кумулятивний результат.

— А може, конфліктів усередині країни не треба боятися? Вчені стверджують, що саме постійна боротьба, те, що ми називаємо міжусобицями, сприяла побудові в Європі системи балансу сил, яку ми називаємо демократією?

— Чому сьогодні Європа виробила те, що ми називаємо європейськими цінностями. Бо зазнала чимало конфліктів. Де розгорталися обидві світові війни? Інші частини світу були ізольовані, вони зберегли той спосіб життя, який складався віками. І усвідомлення того, що треба знайти порозуміння, треба примиритися, призвело до вироблення відповідних правил співжиття. Це добре видно на прикладі Німеччини. Іноді в мене складається враження, що її народ несе на собі відбиток особистої провини за Другу світову війну. Звідси ця демонстрація толерантності, намагання знайти те, що об'єднує. Зверніть увагу, як сьогодні Німеччина рятує Євросоюз, в тому числі й за рахунок зниження добробуту своїх власних громадян. У цьому, у відчутті відповідальності, є великий позитив.

Чому Україна до цього не прийшла? Вона б прийшла до цього, рівно ж, як і європейські країни, оскільки вона і ментально, і історично, і географічно все-таки належить до Європи. Але ми несемо на собі відбиток тривалого існування класового суспільства. А при класовому підході сповідується принцип: хто не зі мною, той мій ворог. А ворога треба обов'язково знищити. Це все в'їлося в нашу свідомість. Зверніть увагу на українських політиків. Вони зазвичай говорять про свободу, демократію, про верховенство права, але тоталітарні за своєю сутністю. Вони хочуть командувати, вони нетерпимі до критики, вони не живуть за європейськими принципами, а лише граються в європейські принципи. Нам потрібна зміна поколінь політиків, людей, які не несуть на собі тягар минулого.

— І як же нові люди прийдуть у політику?

— Потрібна така виборча система, яка б дозволила ввести в політичний клас нову генерацію політиків. Сьогодні домінують ті, хто народився у 50-х роках минулого століття. Ми, мабуть, на одне покоління запізнилися. Нині вже мали б повноголосно звучати думки тих, хто народився в 60-ті, в кого було менше того негативного досвіду. Частково, на мінімальному рівні, це вдасться зробити, якщо в нас буде все штатно, в ході виборів 2012 року. Але моментом істини для України буде 2017 рік. Не тому, що це буде сторіччя революції, а з огляду на те, що повинна в цей період радикально змінитися еліта України.

— Якщо подивитися на історію України в останні 20 років, складається враження, що вона була надто конспірологічною. Змови, вбивство Чорновола, бомба, кинута у Вітренко, плівки Мельниченка, розмови про те, що Майдан — справа рук закордонних режисерів… На вашу думку, процеси та події в Україні мають об'єктивний характер чи є результатом впливу зовні?

— Мені важко виказати однозначні судження з цього приводу. Можу лише сказати, що в цей період проглядалися дві лінії. Перша з них — боротьба за Україну зовні, оскільки вона має винятково важливе геостратегічне розташування. Багато світових гравців зацікавлені в тому, щоб керувати Україною, впливати на неї, і, звісно, їм вигідно, щоб вона не була економічно та політично незалежною країною. В цьому плані, звичайно, працювали і будуть працювати різного роду інституції, служби, фонди і таке інше. Ми зазвичай сором'язливо обходимо це питання, щоб нас не запідозрили в нецивілізованості. Але треба пам'ятати одне: впливають на того, хто дозволяє, щоб на нього впливали.

Друга лінія — це боротьба за власність в Україні. Це вже, власне, внутрішній процес. Надто великою є спокуса за розчерком пера одержати для себе власність, яка вчора належала всім. У такий дикий спосіб у нас відбувся процес первісного нагромадження капіталу, перерозподіл загальнодержавної власності на користь ряду сімей, невеликих груп спритних людей, які в потрібний час виявилися в потрібному місці і ніжно підтримали руку з пером тих, хто міг приймати рішення. І це породжувало і все ще породжує приховану, але запеклу боротьбу.

Ці два чинники впливали і продовжують впливати на процеси в Україні.

— Через 20 років після здобуття незалежності у нас з'явився феномен, який важко знайти в історії інших країн — такий собі сепаратизм навпаки. Це коли одні кажуть, що, аби жити спокійно, треба позбутися Галичини, а інші — Криму. В чому його витоки?

— В абсолютній політичній безвідповідальності. Якби щось подібне заявив політик в іншій країні, суспільство як мінімум піддало б його тотальному остракізму. А в нас він герой, який іде в той чи інший регіон, а там йому аплодують. Оце постійне намагання розірвати єдиний український організм обертається тим, що Україна втрачає перспективу. І все це робиться під вибори. На превеликий жаль, рівень культури у нас такий, що політики загальнодержавного рівня, які пропонують оптимальну серединну лінію, яка б дозволила збалансувати і зберегти цілісність країни, не запитані. Друга обставина — у нас відбувся процес розмивання середнього класу, до якого люди належать як за рівнем освіти і світоглядними установками, так і за рівнем матеріальної забезпеченості. Раніше це були вчителі, медики, інженерно-технічні працівники, викладачі вузів, інтелігенція — наукова, творча. Дуже вагома частка суспільства, яка забезпечувала стабільність. А сьогодні ці люди виштовхнуті у табір пролетаріату, навіть люмпену, і вони особливо не сприймають владу. В багатьох випадках є рупором ретрансляції невдоволення основної маси людей і, по суті, підштовхують до протистояння людей не лише з владою, а й з державою. При цьому не враховують трагічних сторінок історії. Згадайте революції 1905-го, 1917 років. Хто був ідейним натхненником, хто фінансував ці дії? А хто першим постраждав? Якраз ті, кого нині називали б інтелектуалами. Те саме відбувається і у нас сьогодні. Усвідомити це і зупинитися — вкрай важко, але конче необхідно.

— То ви не прихильник революцій?

— Так, я проти революцій. Революції відкидають у своєму розвитку суспільство. Насправді вони відбуваються як державні перевороти, але з часом, у разі успішності, їх починають називати революціями. Про те, що відбувалося у 2004 році, часто говорять як про «помаранчеву революцію». Я також піддавався інколи емоціям при вживанні цього терміна. Але революція радикально ламає суспільний устрій. Тоді ж просто до влади були приведені інші люди. Наголошую — приведені. І все. У ліпшому разі це є державний переворот. У недемократичних суспільствах, де в людей немає можливостей контролювати владу і де влада діє безконтрольно, не рахуючись з настроями людей, державні перевороти є виправданими. Але тільки за таких умов.

Євген ЯКУНОВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

До Дня Збройних Сил України українських миротворців у Ліберії нагороджено медалями ООН «За службу миру», *повідомляє прес–служба Міноборони*

Чверть загального фонду бюджету Севастополя 2012 року становитимуть витрати на охорону здоров'я, *пообіцяв голова міськради Юрій ДОЙНІКОВ*

Ліки можуть подорожчати?

Національна академія медичних наук України вважає, що передання повноважень із закупівлі ліків за тендерами із центрального апарату Міністерства охорони здоров'я в регіони може призвести до їхнього подорожчання на 10—40%. Про це Укрінформу повідомив начальник лікувально-організаційного управління НАМН Василь Лазоришинець.

В Україні склалася певна система закупівель лікарських засобів і виробів медичного призначення. Цього року вона зазнала істотних змін, була вдосконалена з урахуванням перспектив і необхідності впровадження страхової медицини й реінвестування прибутку в розвиток підприємств галузі. Однак дискусії про те, як запобігти корупційним схемам і дати людям необхідні ліки, тривають. Особливої гостроти вони набули у зв'язку з тим, що в проекті держбюджету на 2012 рік пропонується децентралізувати закупівлю в сфері охорони здоров'я. Із майже 3 млрд. грн. держфінансування для цього в Києві планується залишити близько 100 млн. грн., а решту коштів передати у вигляді субвенцій в обласні бюджети.

МОЗ має проводити закупівлю препаратів для лікування соціально небезпечних захворювань і не передавати цю функцію в регіони, упевнений голова підкомітету з питань законодавчого забезпечення державної політики охорони суспільного здоров'я, розвитку фармації і здійснення фармацевтичної діяльності Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я Юрій Гайдаєв. «Онкологія, туберкульоз, боротьба зі СНІДом — це програми, які, поза сумнівом, повинні координуватися з єдиного центру — в цьому разі МОЗ», — наголосив він. «Є і такі рідкісні захворювання, як, наприклад, хвороба Гоше, і для їх лікування теж потрібно закуповувати медпрепарати. І мені важко собі уявити, як області проводитимуть тендери на 3—4 пацієнтів», — сказав експерт. На його думку, централізовані закупівлі дають змогу заощаджувати бюджетні кошти: «Що більше ліків купується, то знижка більше. Наведу приклад: коли інсулін закуповувався не централізовано, тобто областями, ціна на нього підвищилася щонайменше на 30%».

Рішення про передавання закупівель ліків у регіони необхідно ухвалювати тільки після ретельного аналізу корупційних ризиків, вважає перший заступник голови парламентської фракції Партії регіонів Михайло Чечетов. «Треба дивитися, аналізувати, чи не послабить це контроль і чи не створить корупційних передумов», — сказав він. На його думку, проконтролювати закупівлі на загальнодержавному рівні легше, ніж у 24 областях, Криму, Києві й Севастополі. «Партія регіонів виступає за передання ресурсів і відповідальності на місця, але в сфері охорони здоров'я необхідно діяти обережно, бо йдеться про здоров'я українців», — наголосив народний депутат, нагадавши про ініціативу Кабінету Міністрів створити держпідприємство із закупівлі ліків.

А екс-міністр охорони здоров'я Микола Поліщук вважає, що державна компанія з закупівлі медикаментів стане «ще однією структурою з відкатами й привілеями для обмеженого пулу учасників, із процвітаючою корупцією, контрольованою чиновниками». У свою чергу, директор Центру економічного розвитку Олександр Пасхавер упевнений, що передання державних закупівель ліків на рівень областей не убезпечить від тіньових схем. «Проконтролювати центр легше, а може, і дешевше. При оптових закупівлях ціна нижча — це принцип ринку де завгодно, в усьому світі», — також зазначив він.

Крім того, аналітики кажуть, що ідея децентралізації закупівель ліків — це сліпе копіювання досвіду Росії, де розглядається відповідний закон. Та й то в Росії реформу закупівель проводять поступово: субвенції в регіони хочуть передати тільки в 2014 році. До цього часу можуть і передумати, подивившись на досвід сусідніх країн. У Казахстані, наприклад, навпаки, в 2009 році створено єдину систему забезпечення державних лікарень ліками. Таке рішення прийняли через те, що в умовах децентралізації закупівель в одній області ті самі ліки відрізнялися в ціні уп'ятеро. Тому до 80% асортименту медикаментів, використовуваного в лікарнях у великих обсягах, тепер закуповують на конкурсній основі централізовано, решту 20% купують безпосередньо лікувальні заклади. Тенденція до централізації функцій у МОЗ спостерігається й у Білорусі, де цього відомству в листопаді передали повноваження Мінекономіки з регулювання цін на лікарські засоби. На думку фахівців, відмова від центральних закупівель у майбутньому ускладнить взаємодію України з ЄС, де практикуються централізовані державні закупівлі для полегшення участі в них компаній з будь-якої країни Євросоюзу. Складніше буде впроваджувати й систему електронних торгів. Адже очевидно, що європейським компаніям легше відстежувати й брати участь в одному великому тендері на закупівлю певного товару, ніж губитися в морі інформації з аналогічних торгів у 27 українських регіонах.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Відкрито першу в Тернополі соціальну аптеку, де реалізовуються ліки за зниженими на 15—30 відсотків цінами.

Фото Любові ЛЕВИЦЬКОЇ.

Золоте пересівання

ВРОЖАЙ

На полях країни підраховують втрати озимих через посушливу осінь. Так, у Хмельницькій облдержадміністрації повідомляють, що культури, які не зійшли, принесли господарствам близько 140 тисяч гривень збитку. Там підрахували, що на полях області озимі не дали сходів на 23 тисячах гектарів, а 47 відсотках посівів — слабкі й розріджені.

Від посухи значно постраждали аграрії й у Тернопільській області. За інформацією агентства «АПК-Інформ», з 226 тисячі гектарів озимих зернових 40 тисяч не зійшло взагалі. Ще близько 40 відсотків — слабкі й негусті. В області на весну додатково запасаються зерном, пересівати збираються ячменем, пшеницею та кукурудзою.

А на Вінниччині озимі зернові не зійшли на чверті посівних площ. У гарному й задовільному стані — 70% сходів, решта — слабкі й розріджені. Є проблеми і з озимим ріпаком, сходи якого отримані на 58 тисячах гектарів (74% від посівів). Слабких тут — близько третини площ.

А в управлінні агропромислового розвитку Одеської облдержадміністрації повідомили, що осіння посуха вже призвела до збільшення витрат на весняну посівну на 20 відсотків.

Валерій ДРУЖЕНКО.

У новий рік — на каруселі

У столиці відкрився благодійний новорічно-різдвяний ярмарок. До 15 січня усі охочі зможуть придбати на Хрещатику святкові подарунки, як-то різдвяні сувеніри, освячені ікони, книги, мед чи іграшки ручної роботи.

На найменших відвідувачів чекає сюрприз. Уже відучора на центральній вулиці столиці працює «Київська карусель». Щоправда, організатори ярмарку запевняють: припаде до душі така розвага і дорослим. Мовляв, більш романтичне місце для побачень складно уявити. Атракціон оформлено понад сімдесятьма панно ручної роботи із зображенням краєвидів Києва. Одна поїздка для малечі коштуватиме 15 гривень, для дорослих — удвічі дорожче.

Та все ж наголос на ярмарку робиться не на асортименті товарів чи розваг, а на його меті — благодійності. Торік вдалося зібрати близько 280 тисяч гривень. Ці кошти пішли на допомогу дитячим будинкам, у тому числі й дитбудинкам сімейного типу. Зібрану цьогоріч суму планують передати на лікування онкохворим дітям. Організатори ярмарку сподіваються, що тим самим вдасться зробити найдорожчий новорічний подарунок хоча б десятьом дітлахам — дати їм шанс на одужання.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Комплексний підхід

Один із найбільших у країні комплекс із сучасним доїльним залом відкрили в сільгосппідприємстві імені Воловікова, що в селі Ілліч Гощанського району. Проєкт обійшовся у 36 мільйонів гривень. Із введенням об'єкта, підрахували в господарстві, виробництво молока високої якості становить до 35 тонн щодня. Також поліпшаться умови праці тваринників. Присутній на відкритті комплексу заступник міністра аграрної політики та продовольства України Олександр Сень сказав, що за таким агропідприємствами майбутнє.

За словами генерального директора сільгосппідприємства Василя Голубінки, будівництво доїльного залу та корівників — це лише перший етап стратегічної програми розвитку. В перспективі в господарстві планують наростити дійне стадо з 1800 до 5000 корів та виробляти щодня більш як сто тонн молока.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Кір закрив на карантин вісім навчальних закладів

У двох районах Івано-Франківської області — Долинському та Рожнятівському — через спалах захворюваності на кір на карантин закрили вісім навчальних закладів: загальноосвітні школи, ліцей та інтернат. Серед 39 прикарпатців, яких уразила ця хвороба, більшість — діти віком від 14 до 17 років. У чотирьох хвороба дала ускладнення — пневмонію. Для інфекційних відділень районних лікарень виділено додаткові кошти, зокрема, закуплено протикоровий гемоглобулін. У населених пунктах проводяться протиепідемічні заходи. Медики схильні вбачати причину поширення захворювання у тому, що позаторік після смерті хлопчика з Краматорська люди масово відмовлялися від щеплень, чому посприяли публікації в ЗМІ. Карантин у навчальних закладах триватиме до 19 грудня.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЦИФРА

5 котелень

зупинено інспекторами Державної служби гірничого нагляду й промислової безпеки України в Одеській області. Перевірялися автоматичні системи, що гарантують безпеку котлів і спрацьовування сигналізації загазованості. З'ясувалося, що деякі котельні розпочали роботу без дозволів на експлуатацію, а в деяких не проводилося планове технічне обслуговування систем газопостачання, не прочищалися газоходи та вентиляційні канали.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

До парламенту можна зайти безплатно

Віднині кримський парламент — це не тільки місце роботи місцевих народних обранців, а й екскурсійний об'єкт. Відповідний документ — «Положення про порядок проведення екскурсій у будівлі Верховної Ради Автономної Республіки Крим» — підписав її голова Володимир Константинов. Організовані групи (до 15 осіб) зможуть здійснювати безплатні «парламентські» екскурсії щочетверга з урахуванням плану роботи депкорпусу. Визначено й коло самих екскурсантів: школярі (починаючи з восьмого класу), студенти, представники підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян тощо.

Василь РОМАНІВ.

Ревізори повертають бюджетні гроші

З початку року під час перевірок ревізори обласного КРУ знайшли фінансових порушень на суму 163 мільйони гривень. Виявили також і посадовців-корупціонерів, на яких правоохоронними органами складено протоколи за фінансові зловживання. Зокрема, за порушення порядку проведення процедур закупівель головою комітету з тендерних торгів однієї із районних лікарень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Передання державних закупівель ліків на рівень областей не убезпечить від тіньових схем

«Голос України» на рушнику єдності

У колі друзів «Голос України» відсвяткував у Донецьку незабутню подію: презентацію рушника із символікою газети. Автором роботи стала майстер Наталія Коцур.

«Мені одразу припала до душі оригінальна символіка видання: лелека із калиновою гілочкою у дзьобі. Все дуже гарно лягло на полотно, — розповіла майстриня. По краю я зробила зелену доріжку: щоб ви, журналісти, мов крізь сито, просівали інформацію».

Оригінальний рушник став ще однією ланкою доріжки, що створюється в рамках Всеукраїнського проекту «Єдина Україна: Схід і Захід разом». Проект розпочато торік у Святогірську. Його учасники вже побували в усіх областях України, де доточували до рушника місцеве полотно, із притаманним цьому краю орнаментом. Нині рушникова доріжка становить понад 80 метрів. А у травні цього року у рамках проекту започатковано акцію «Наша слава у наших справах»: підприємства, заклади та установи передають учасникам символічні рушники, які також приєднуються до загального полотна. Акція подорожуватиме обласними центрами, містами та селами, сприяючи духовним та культурним зв'язкам між різними регіонами.

Багатогранні таланти Слов'янського району продемонстрував народний фольклорний ансамбль «Рябинушка». Кульмінацією ж свята стало розгортання рушникової доріжки єдності. Цей момент згуртував усіх наших гостей, серед них і представники влади, і громадські та культурні діячі, і прості громадяни.

Україну об'єднають не слова, а добрі справи, — переконані учасники презентації. Газета «Голос України» — чудовий майданчик для спілкування та громадських ініціатив. Тому не дивно, що під час неформального спілкування гості обговорювали наступні спільні проекти та творчі зустрічі.

Під час презентації рушника із символікою «Голосу України». Зліва направо: регіональний консультант газети Ірина Ольшанська, власний кореспондент по Донецькій області Ліна Кущ, вишивальниця Наталія Коцур.

**Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Фото Марії ПРОКОПЕНКО.**

Страуси у спадок

Місто Берислав на Херсонщині «обживають» страуси. Збираючись створити перший у районі приватний зоопарк, місцевий підприємець Кармен Єдигаров купив пару страусів єму, поселивши їх у вольєрі на березі Дніпра. До «новоселів» одразу почали вчащати безплатні екскурсії: школярі приходили цілими класами!

І хоча життя започатковувача зоопарку забрала неочікувана хвороба, вдова та сини бізнесмена продовжують його справу: страусів у вольєрі вже три, і в майбутньому колекція екзотичних птахів збільшиться. Жанна Єдигарова каже, що утримання страусів навіть у наших кліматичних умовах не дуже складне: велетенські пернаті із задоволенням ласують звичайною зерносумішшю, а зимові морози чудово переносять у дощатому сарайчику, не потребуючи обігріву.

**Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.**

Хочуть залучити мільярди інвестицій

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За попередніми оцінками ініціаторів Єдиного вікна, можна скоротити входження інвестора в ринок з 2—3 років до 6—9 місяців. Тому за мету ставиться залучення щонайменше 2 мільярдів євро прямих іноземних інвестицій уже наступного року. Це дає сподівання на відкриття щонайменше 3 тисяч робочих місць.

Єдине вікно, як зазначалося, відкрили на місяць раніше запланованих термінів. Але його принцип знаний в Україні з 2008 року, коли відповідно до указу Президента країни місцеві органи влади узялися залучати інвестиції за європейськими традиціями. Він передбачає оперативний розгляд усіх питань, які постають перед інвестором на шляху реалізації інвестиційного проекту. Від проведення взаємних консультацій щодо розміщення капіталу — до отримання погоджувальних і дозвільних документів. Останнє, як відомо, для швидкості підкріплювалося хабарами й відкатами. Хто не чув про розцінки за виділення земельних ділянок чи за одержання дозволів на будівництво тих чи інших об'єктів?! Саме ця обставина, з одного боку, відбивала бажання інвестувати, а з другого — утримувала місцеву владу відкривати не лише єдині інвестиційні вікна, а й дозвільні центри. По суті вони звужували пошук корупціонерів у містах, фігурально кажучи, до однієї адреси.

Ситуацію і погляди на єдині вікна докорінно змінив загальнодержавний проект Євро-2012, який спонукав до ущільнення часу, активізації пошуку інвестицій, більш рішучих заходів по боротьбі з корупцією. Цього тижня Президент країни підписав зміни до Закону «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності», яким пропонується обласним територіальним органам влади з наступного року створювати дозвільні центри. Фактично йдеться про сприяння бізнесу. Тому створення інвестиційного вікна як структурного підрозділу Держінвестпроекту видається логічним, а намір залучити через нього до 2 мільярдів євро — зовсім не фантастичним.

Сергій ВЛАД.

Поштові марки гасили у винних підвалах

У знаменитих винних підвалах селища Середнє, зроблених у гірській скелі майже чотири з половиною століття тому турецькими військовополоненими, відбулося спецпогашення художньої поштової марки «Виноробство в Україні» **(на знімку)**.

— Марку виготовили, використовуючи зображення та символи двох відомих винорбних підприємств Закарпаття: берегівського «Чизая» та середнянської «Леанки». На ній зображено виноградну лозу, келих вина і викарбувано назву відомого леанківського сорту «Трамінер». Упевнений: нинішня подія започаткує гарну традицію — зображувати на поштових знаках закарпатські виноробні звичаї, — розповів директор Закарпатської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Микола Ростов.

— Дуже символічно, що таку марку погашаємо саме на Закарпатті. Наш край здавна славиться виноробними традиціями, тож цілком заслужено винороби Середнього отримали честь бути зображеними на такому поштовому знаку, — сказав голова ОДА Олександр Ледида.

Потім до керівників області та пошти Закарпаття приєднався директор «Леанки» Василь Боднар — усі троє поставили перші штампи на конвертах. Гостям у святковій атмосфері подарували марковані конверти з новими тематичними марками, які ось-ось з'являться у поштових відділеннях усієї України. До речі, цю марку «Укрпошта» видрукувала 197-тисячним тиражем.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.
Фото прес-центру ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...скоєно збройний напад на АЗС

Звичка «складувати» виторг безпосередньо на підприємстві, а не завчасно здавати його інкасаторам підвела власників однієї з АЗС у Херсоні. Близько трьох годин ночі на заправку увірвалися двоє невідомих у масках і відкрили «попереджувальну» пальбу з пістолета. Залякавши в такий спосіб чергового оператора, вони відшукали в приміщенні ключі від сейфа, відкрили його й забрали 130 тисяч гривень. Для пошуку злочинців у місті було введено план «Перехоплення». Однак це не допомогло — грабіжники зуміли зникнути. Співробітники Комсомольського райвідділу міліції Херсона підібрали на місці злочину дві металеві кульки діаметром приблизно п'ять міліметрів. Детективи кажуть, що ці кулі були випущені не з бойового, а із пневматичного пістолета. Однак, навіть якби працівникам АЗС про це було відомо, вступати в рукопашну сутичку із грабіжниками не варто, бо під час пострілу із близької дистанції навіть куля з пневматики може важко травмувати.

Вл. інф.

...військові моряки розпочали новий рік

Виступаючи з цієї нагоди перед особовим складом Центру морських операцій, командувач ВМС України адмірал Віктор Максимов наголосив, що 2011 рік для військових моряків був успішним: виконані всі поставлені завдання, низка кораблів приведена до належного стану технічної готовності.

У наступному році на моряків чекає участь у навчаннях «Блексіфор», українсько-російських — «Фарватер миру», українсько-американських — «Партнерство заради миру».

Начальник прес-центру — прес-секретар Командування ВМС ЗС України капітан I рангу Олег ЧУБУК.
Севастополь.

...дівчинка сховалася на свою погибель

Під час пожежі в будинку в селі Поляниця Яремчанської міської ради згоріла дев'ятирічна дівчинка.

Пожежа сталася вранці. В будинку було троє дітей. Батько саме поїхав у справах, а мати поралася по господарству. Побачивши полум'я, що вирувало на веранді, жінка кинулася до хати, намагаючись врятувати дітей. На жаль, увійти до охопленої вогнем дерев'яної будівлі вона не змогла. Нещасна лише отримала значні опіки й травми. На допомогу їй прийшов сусід. Він у буквальному розумінні витягнув із полум'я двох дівчаток — десяти та восьми літ. На жаль, через сильне задимлення не помітив третьої дитини, котра, рятуючись від вогню, сховалася в іншій кімнаті.

Рятувальники пожежу ліквідували. Причину загорання наразі з'ясовують фахівці Управління Держтехногенбезпеки в Івано-Франківській області. Травмованих матір та доньку лікують в обласному центрі.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

...ювілейне судно попливе до свердловин Норвегії

Керченський суднобудівний завод «Залив» спустив на воду судно забезпечення бурових платформ. Це вже восьме дітище керчан для норвезького замовника і — п'ятисоте взагалі в історії підприємства. На те, щоб зварити корпус довжиною 83,4, шириною 18 і висотою 8 метрів, колективу знадобилося три місяці. Окрім того, фахівці «Заливу» виконали на судні практично всю прокладку трубопроводів, установили швартово-якірну лебідку, гідростанції, систему кондиціювання повітря та інше устаткування.

Василь РОМАНІВ.
Крим.

У Черкасах за чотири роки до комунальної власності міста передано 16 гуртожитків збанкрутілих підприємств. Ще 25 об'єктів житлового фонду перейдуть на міський баланс у найближчі роки, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Матчі Євро–2012 будуть пропорційно розділені між Національною телерадіокомпанією України (НТКУ) і телеканалом «ТРК Україна», *повідомив заступник генерального директора НТКУ Михайло МЕТРЕВЕЛІ*

Небайдужість серця

***Катерина Степанівна Серажим** (на знімку) — доктор філологічних наук, професор кафедри видавничої справи та редагування Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Академік АН ВШ України, відмінник освіти України.*

Народилася Катерина Степанівна 4 грудня 1951 року в с. Василів Білоцерківського району Київської області.

Після закінчення філологічного факультету Київського університету у 1974 році за розподілом свого чоловіка, Серажима Віталія Івановича, поїхала працювати до Львова учителем української мови та літератури у школу.

В Інституті журналістики Київського національного університету з 1995 року обіймала посаду доцента кафедри української мови та стилістики, з 2005-го — професор кафедри видавничої справи та редагування. Автор понад 150 наукових праць.

Нагороджена нагрудним знаком МОН України «Відмінник освіти України» (2007), орденом княгині Ольги III ст. (2009), премією КНУ імені Тараса Шевченка за підручник «Текстознавство» (2010), Почесною грамотою за особливо видатні заслуги перед Київським національним університетом імені Тараса Шевченка (2011).

Напевно, знайдеться чимало людей, про яких можна сказати, що вони присвятили своє життя якійсь справі, і відтак досягли помітних успіхів переважно в одній галузі, або професії чи спеціальності. А є, звичайно, й такі як доктор філологічних наук, професор, Катерина Степанівна Серажим, які мають значущі успіхи в багатьох справах водночас. У таких випадках кажуть, що тільки перелік здобутків талановитої людини є вагомішим за детальний аналіз праць безталанної.

Попри те, що існує ризик щось не згадати у цій низці звершень ювілярки, та все ж наважимося назвати хоча б основні її надбання — українська мова, текстознавство, дискурсологія, видавнича справа і редагування, педагогіка вищої школи. І це ще далеко не все.

Узагалі-то, від сили її енергетичних потоків, за умови появи її у приміщенні, звичайно, мали б вмикатися ілюмінаційні лампи, щонайменше, а то й усі побутові електроприлади, без винятку.

Та слід одразу зауважити, що свої сили невтомна пані Катерина спрямовує у цілком мирне русло, вона очолює профспілкову організацію, дбаючи про всіх без винятку членів профспілки.

А чого варті екскурсійні програми та подорожі, які постійно організовує голова профспілки?! Назву тільки деякі з них, в яких особисто мені поталанило взяти участь. Це поїздка до Крем'янця та Почаївської лаври, до Суботова та Холодного Яру, до Качанівки тощо.

Безумовно, саме за все це — за небайдужість серця, за Perpetuum mobile, за відданість Україні, за професійність і порядність ми всі її і любимо, і шануємо, і цінуємо.

Тож, шановна Катерино Степанівно!

Прийміть і наші привітання з нагоди Вашого ювілею!

Зичимо особистого щастя, здоров'я Вашому небайдужому серцю, творчої снаги й нескінченного запалу в усіх Ваших справах!

З роси і води Вам! Многая літа, многая літа!

Юрій ЄЛІСОВЕНКО.

Бійтесь данайців, що дари приносять...

ТЕМА

Київрада прийняла в комунальну власність «дар» підприємців-забудовників Вадима Столара та Вагіфа Алієва — споруду біля станції метро «Театральна», що по вулиці Богдана Хмельницького, 7. «Меценати» також пообіцяли надати 10 млн. грн. на її добудову.

За це проголосували 73 із 108 зареєстрованих у залі депутатів. З мотивацією: приймемо незавершений об'єкт, а потім вирішуватимемо, що з ним робити — добудовувати чи зносити. Утім, голова КМДА Олександр Попов уже заявив: у приміщенні, розрахованому на продаж ковбаси, розташується Музей історії Києва. До цього могла додуматися лише людина, яка ніколи не була в музеї, не прочитала жодної книжки...

Але у таких начальників усе «чотко»: пани Столар і Алієв зареєстрували ТОВ «Музей міста Києва», статутний фонд якого становить понад 47 млн. грн. У їхній заяві до КМДА йдеться про подарунок місту цього ТОВ, причому його статутний капітал складається з вартості земельної ділянки на вул. Б. Хмельницького, 7, площею 8,5 га — (8,8 млн. грн.), та вартості об'єкта незавершеного будівництва — 28 млн. грн. Інші кошти статутного фонду передбачені на завершення будівельних робіт. Депутати доручили КМДА здійснити заходи щодо отримання «дару» з коштами статутного капіталу ТОВ «Музей міста Києва» і перереєструвати його на територіальну громаду. А КМДА має забезпечити добудову. Я не здивуюсь, якщо з часом КМДА викупить у ТОВ «Музей міста Києва» цей об'єкт за 47 млн. грн. Кого дурите, панове?

...Об цю споруду впродовж п'яти років трощила списи величезна кількість людей, виносили вердикти суди, біля неї місяцями тривали акції протесту, а високопосадовці заявляли, що вона незаконна, і вимагали її демонтувати. Київрада навіть скасувала своє ж рішення про землевідведення. Що цілком логічно, бо такої кількості порушень законодавства, як тут, ніде не знайти. Але цікаво: що більше наші керманичі, зокрема прем'єр Микола Азаров, кілька градоначальників Києва, депутати всіх рівнів, вимагали припинення будівництва, то активніше воно велося. Утім, торік зажевріла надія: новий голова КМДА Олександр Попов кілька разів обіцяв демонтувати будинок. І раптом круто змінив рішення, заявивши, що після тривалих переговорів із забудовниками йому вдалося досягти компромісу: вони... дарують цю потворну коробку киянам...

Свідками чого ми стали? Адже сам Попов у листі до Азарова твердив, що будівля — «потенційно високонебезпечна». І що — вона раптом стала «високобезпечною»? Дехто каже, мовляв, що ви хочете від провінціала Попова? Ці його хитання — банальна безглуздість, яку допускають керівники такого штибу. Не згодна, бо вбачаю у цьому злочинну неповагу до історії міста, киян, котрих він відверто та цинічно обдурив, незважаючи на мотиви, якими керувався.

Поясню. Оскільки порушення низки законів забудовниками не викликає сумніву, то вони повинні були знести будівлю, відновити сквер, облаштувати територію, на якій споруджена, власним коштом. Вартість демонтажу, за оцінками експертів, становить близько 50 млн. грн. Але КМДА, Київрада обрали інший варіант — забудовник дарує будинок місту! Така логіка щонайменше дивна: зазвичай за порушення законодавства передбачена кримінальна відповідальність. Натомість київські начальники наділили зловмисників статусом... меценатів. То відтепер забудовники можуть порушувати закон, будувати без дозволів скільки завгодно, і де завгодно, а КМДА — у разі потреби — йтиме їм назустріч?

І насамкінець: уже зневірені учасники акцій протесту щодо ідеї Попова — ознайомлювати відвідувачів з історією столиці у незаконній будові — згодні, щоб там справді був музей, але з назвою: «Музей київських корупціонерів». А при вході пропонують встановити портрет мало не головного героя цієї історії — Олександра Попова.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Нічия гіркіша за поразку

Футбол. Ліга Європи. Груповий раунд. 5-й тур. 1 грудня.

Група Е. «Маккабі» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Бешикташ» (Туреччина, Стамбул). 2:3.

«Сток Сіті» (Англія) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:1. Голи: Апсон, 27 (автогол), Джонс, 81.

«Сток Сіті»: Беговић, Шоттон, Гат, Апсон, Гіггінботем, Пеннат, Палдасіос, Діао (Фуллер, 70), Ділеп, Джонс (Волтерс, 84), Джером. **Тренер** — Тоні П'юліс.

«Динамо»: Шовковський, Сілва, Юссуф (Нінкович, 85), Хачериді, Бетао, Гусєв, Алієв, Вукоєвич, Ярмоленко, Ідеїє, Шевченко (Алмейда, 73). **Тренер** — Юрій Сьомін.

Рефері — Флоріан Майєр (Німеччина).

Сток-он-Трент. Стадіон «Британія». 23 774 глядачі. 4 градуси.

	В	Н	П	М	О
1. **«Сток Сіті»**	**3**	**2**	**0**	**9—4**	**11**
2. **«Бешикташ»**	**3**	**0**	**2**	**10—6**	**9**
3. «Динамо»	1	3	1	4—4	6
4. «Маккабі»	0	1	4	5—14	1

Англія вже повністю перебуває в полоні різдвяних настроїв. Усюди яскравими ліхтариками виблискують ялинки, лунає святкова музика, а з вітрин переважної більшості крамниць і торгівельних центрів усіх вітають симпатичні Санта Клауси.

Але у футболу свої свята. А єврокубки серед них, як відомо, мають особливий статус. Не дуже гарячого вечора на стадіоні клубу «Сток Сіті» трибуни були заповнені майже повністю. А напередодні тут у прес-центрі Юрій Сьомін спілкувався з представниками ЗМІ. Йому, зокрема, розповіли, що Тоні П'юліс матч проти нашої команди порівняв із фіналом.

— А для вас яке він має значення? — запитали тренера киян.

— До фіналу ще далеко. Але цей поєдинок і для нас дуже важливий. Команда «Стік Сіті» має свій стиль гри. Їхні гравці потужні, добре підготовлені фізично, нав'язують єдиноборства. Особливо в повітрі. Має бути складний поєдинок. Завдання наші максимальні — виграти.

Господарі почали першим номером, а «Динамо», тим часом, заходилося налагоджувати оборону. Але дуже швидко англійські намагання вщухли. І вже гості досить переконливо показали, що вміють гостро атакувати. Гусєв обіграв кількох суперників у їхньому карному майданчику, миттєво прострелив. Але, на жаль, не знайшлося жодної нашої ноги, щоб замкнути цю передачу.

Одне слово, гра вирівнялася. А динамівці почали діяти конструктивніше і значно цілеспрямованіше. І згодом відкрили рахунок. Відмінно зіграв Ярмоленко, котрий протяг м'яча і віддав його під удар Алієву. У того цього разу вийшло чудово. Щоправда, м'яч влучив у Апсона і вже від нього потрапив у ворота.

Після цього і до кінця тайму наші мали велику перевагу, бо суперник діяв повільно і мляво. Однак цим динамівці, хоч як прикро, не скористалися. По-справжньому небезпечних моментів вони не створювали. Катали м'яча туди— сюди і ніяких загострень. А другий гол був потрібний, мов повітря. Тоді нашим футболістам дихалося б легше.

Після перерви, на жаль, виправдалися найгірші сподівання. Либонь, Тоні П'юліс знайшов потрібні слова для підопічних. Адже у другому таймі вони почали діяти значно активніше. Головне, що вони не давали грати динамівцям. Потім їхній тренер зробив незрозумілі заміни. Можливо, треба було випускати Мілевського, щоб той активними діями попереду допоміг зняти напругу біля воріт Шовковського.

На передньому плані Бетао.

Англійці почали тиснути ще з більшим завзяттям. І, зрештою, забили рятівний гол. Джонс відгукнувся на горішню передачу, мов баскетболіст, високо вистрибнув і влучно пробив головою. Юссуф, котрий мав йому завадити, опинився в ролі пасивного спостерігача.

Було ще трохи часу, щоб добитися перемоги. Але остання дуже гостра атака киян була невдалою. Ярмоленко потужно пробив, але воротар парирував м'яч на кутовий. Отже, отримали нічию, котра для нас гіркіша за поразку.

— Ми добре зіграли перший тайм, нав'язали свою гру, — сказав на прес-конференції Юрій Сьомін. — А от після перерви все було гірше. Господарі, скориставшись перевагою в повітрі, зрівняли рахунок...

— Цікаво, що ж ви сказали в перерві своїм футболістам, котрих важко було впізнати? Це треба ж було так погано зіграти.

— Я просив їх поводитись, як і в першому таймі. Але є і суперник, котрий не дозволив нам діяти комбінаційно...

Тепер можна лише пошкодувати за втраченими очками в київському поєдинку проти «Сток Сіті», в Тель-Авіві в матчі з «Маккабі». Та й «Бешикташу» не повинні були програвати на останніх хвилинах зустрічі в Стамбулі. Залишається тільки засмутитися. Теоретично «Динамо» може обійти стамбульців, якщо ті поступляться вдома, приймаючи «Сток Сіті» з будьяким рахунком, а динамівці переграють на своєму полі ізраїльський клуб у чотири м'ячі. Але все це, либонь, уже марні розмови. Потяг пішов і його не наздогнати. А прихильникам «Динамо» вже вкотре залишається готуватися до нового єврокубку. Можливо, він подарує їм більше оптимізму...

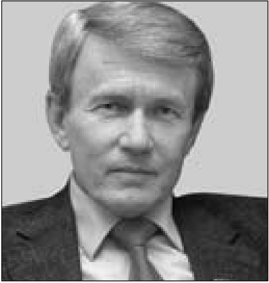
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Сток-он-Трент—Київ.

Фото Володимира КОТЛЕНКА (спеціально для «Голосу України»).

Сам Попов у листі до Азарова твердив, що будівля біля станції метро «Театральна» — «потенційно високонебезпечна»

Валерій СУШКЕВИЧ: «Інвалід на візку чи на милицях, на жаль, а може, й на щастя, паркан не зламає...»

Що вдається зробити для людей з особливими потребами на законодавчому рівні та як фінансуються ухвалені закони. Про це розповідає голова Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій СУШКЕВИЧ:

— Для нашого комітету вже традиційно проблеми людей з інвалідністю є одним з пріоритетів. До цього ми спонукаємо й інші парламентські комітети та українську владу загалом. Наприклад, за час роботи Верховної Ради нинішнього скликання комітет разом з Національною асамблеєю інвалідів України вдалося розв'язати питання підписання нашою країною та ратифікації українським парламентом надзвичайно важливого документа — Міжнародної конвенції про права інвалідів. Тепер ми маємо домогтися приведення українського законодавства у відповідність з цією конвенцією, бо хоч після ратифікації вона сама по собі стала його складовою, та чимало державних інституцій і посадових осіб цього не розуміють чи вдають, що не розуміють. Тому наш, як комітету, обов'язок — стимулювати уряд до законодавчої роботи в цьому напрямі та пробувати вирішувати ці завдання самостійно. А ще перед нами стоїть чи не найскладніше завдання — змусити уряд виконувати чинне законодавство стосовно інвалідів.

Якщо в цілому брати останній рік, то загалом він досить сумний як з точки зору законодавчої діяльності, так і стосовно виконання вже ухвалених законів. На жаль, чимало законодавчих актів, які стосуються людей з інвалідністю, не проходять через український парламент, а якщо їх і вдається провести, то в такому вигляді, що це не вирішує наявних проблем. Це, зокрема, стосується соціального захисту та проблеми прав людей з інвалідністю.

Із тих документів, що їх нинішнього року ухвалив парламент, хотів би згадати законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо надання державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям та інвалідам. Ця моя законодавча ініціатива спрямована на посилення державної підтримки інвалідів дитинства, малозабезпечених сімей, які виховують дітей-інвалідів, а також одиноких і малозабезпечених інвалідів та осіб, які здійснюють постійний сторонній догляд за інвалідами. За цим законом рівень прожиткового мінімуму для дитини-інваліда, яка належить до складу малозабезпеченої сім'ї, та для кожної дитини, в якої є один або двоє батьків — інвалідів першої групи — збільшується на 20 відсотків. А ще цим законом передбачено з 1 січня 2012 року збільшення вдвічі розміру допомоги на догляд за інвалідами першої групи, підгрупи А. До цієї підгрупи належать інваліди, що мають надзвичайно тяжкі ураження — без рук та без ніг або незрячі та ще й з ампутацією. Саме тому я запропонував виділити цих людей в окрему підгрупу.

Також ухвалено закон, який стосується державної соціальної допомоги особам, що не мають права на пенсію, та інвалідам щодо державної соціальної допомоги інвалідам війни. Даний законопроект ми розробили спільно з колегами, народними депутатами Петром Цибенком та Уляною Мостіпан. Цим документом з 1 січня 2012 року передбачено виплату однакових розмірів державної соціальної допомоги на догляд інвалідам війни, які брали безпосередню участь у бойових діях у період Великої Вітчизняної війни незалежно від закону, за яким їм призначено пенсію. Бо виходить, що інвалід війни першої групи, пенсія якому призначалася за військовим законом, отримує допомогу на догляд у розмірі 50 відсотків від прожиткового мінімуму для непрацездатних, а такі ж інваліди війни першої групи, які отримують пенсії за іншими законами, мають лише 15 відсотків. Таким чином, з 1 січня 2012 року всі вони будуть у рівних умовах та отримуватимуть 50 відсотків допомоги, а інваліди першої групи підгрупи А — 100 відсотків.

ЦИФРА

Найбільше мене обурює та викликає величезне занепокоєння страшна динаміка обсягів фінансування законів, які мають відношення до інвалідів. Візьмімо, хоча б такий напрям, як протезування інвалідів. У 2008 році держава профінансувала цю статтю на 78,4 відсотка від потреби, у 2010 році — на 64 відсотки, а в 2011 році протезування фінансується вже на рівні менше 50 відсотків від потреби. Чи погляньмо на іншу позицію — санаторно-курортне оздоровлення інвалідів. У 2008 році ця стаття фінансувалася на рівні 17,3 відсотка від потреби, у 2010 році — 12,9, у 2011 році перебуває на рівні 9,8 відсотка, а на 2012 рік фінансування закладається на рівні 8,3 відсотка від потреби.

І хоча чимало законодавчих ініціатив нашого комітету не вдається провести через парламент, ми також вносимо свої пропозиції до інших законопроектів. Нещодавно було підтримано мою поправку, яка передбачає звільнення від сплати судового збору інвалідів першої та другої груп, законних представників дітей-інвалідів, спілки, організації та підприємства інвалідів. Звісна річ, я не можу обійти тему пенсійної реформи, з якою, скажемо так, воював наш комітет, оскільки не міг погодитися з багатьма запропонованими позиціями. Зокрема, після наших дискусій уряд відмовився підіймати пенсійний вік для інвалідів першої групи по зору, для ліліпутів та жінок і чоловіків, які виховують п'ять і більше дітей до шестирічного віку. Крім того, нам вдалося пом'якшити норму стосовно необхідного стажу роботи для призначення пенсії по інвалідності. Уряд наполягав на підвищенні стажу до 15 років, проте у важких дискусіях нам вдалося домогтися затвердження стажу на рівні 10 років для інвалідів першої групи та цієї ж цифри до 2016 року для інвалідів другої групи.

Проте сьогодні мене як голову комітету найбільше турбує розгляд проекту держбюджету на 2012 рік. Справа в тому, що дуже важко спостерігати ту страшну динаміку фінансування законів, якими опікується наш комітет. Бо, незважаючи на те, що нам з такими великими труднощами вдалося провести законопроекти через парламент, ми бачимо, що вони погано фінансуються з боку уряду.

Як бачимо, уряд не просто мало фінансує потреби інвалідів, а й щороку загрозливо зменшує ці й так малі видатки. Такий розвиток подій вважаю неприпустимим. І, звертаючись до депутатів, які ухвалюють закони, та до уряду, який їх фінансує, хочу сказати: зрозуміте, що інвалід на візку чи на милицях, на жаль, а може, й на щастя, не приїде і не зламає паркан довкола парламенту чи якоїсь іншої державної установи і не прорветься до кулуарів Верховної Ради. Вони — беззахисні, тому не можна з ними так чинити. У зв'язку з цим хочу звернутися до указу Президента від 19 травня цього року, який стосується інвалідів. Спочатку він викликав у мене оптимізм, бо, по-перше, видано його було не до Дня інвалідів, як це найчастіше трапляється. Я порадів, бо цей указ допомагав мені як голові комітету та людині, яка понад 30 років опікується цими проблемами, захищати права інвалідів. А там йдеться про чимало важливих та потрібних речей, якот запровадження окремих бюджетних програм для забезпечення дітей-інвалідів виробами медичного призначення та поновлення бюджетного фінансування за програмою «Корекційна освіта». І от я, маючи в руках указ Президента, вже декілька місяців ходжу по всіх інстанціях, прагнучи домогтися його виконання, зокрема, щодо фінансування забезпечення виробами медичного призначення, але питання не вирішується. Те саме стосується й освітньої програми та інших питань. Наприклад, в указі глава держави дає пряму вказівку створити централізовану базу даних інвалідів — це має допомогти системному вирішенню їхніх проблем, однак фінансування цієї роботи в бюджеті на наступний рік я не бачу.

І насамкінець. Сьогодні українські інваліди на рекордному рівні представляють Україну в параолімпійському спорті та дивують світ своїми досягненнями, але вже впродовж майже двох місяців не вдається вирішити проблеми фінансування наших параолімпійців, хоча до Параолімпіади в Лондоні залишився рік. Бо хоч в указі Президента чітко прописано норму про підтримку цього напряму, та в проекті бюджету на наступний рік це теж належним чином не відображено. Тому, на жаль, доводиться констатувати, що коли якась інституція чи якийсь суб'єкт не бачать своїх громадян з особливими потребами, не хочуть їх чути та не йдуть їм назустріч, то це означає, що ця інституція чи цей суб'єкт самі мають ознаки інвалідності.

Записав
Сергій КОВАЛЕНКО.

Вишивка розвиває не тільки естетичне мислення, а й моторику рук

Виставкова зала Центральної бібліотеки імені М. Л. Кропивницького в Миколаєві була сповнена жаги до життя та бажання бути щасливим. Тут виставили свої роботи люди з обмеженими фізичними можливостями.

Як зазначила на презентації заступник голови облдержадміністрації Наталя Іванцова, у цих творах звучить мелодія серця. Тож навіть песимісти та скептики, погляд яких зупинявся на тонах радості, здатні були збагатитися тут оптимізмом.

Одна із організаторів виставки — начальник Головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Ольга Сивопляс — назвала такий культурологічний захід звершуваним, як для нашого прагматичного часу.

Понад 100 авторів, наймолодшому з яких — вісім років, найстаршому — 83, запропонували свої творчі роботи по дереву, а також з вишивки і в'язання. Серед них — картини відомого художника Олександра Покосенка, інваліда Великої Вітчизняної війни II групи, найстарішого митця Миколаївщини. Нині їх можна побачити не тільки на цій виставці, а й у музеях, зібраннях вітчизняних та зарубіжних колекціонерів. Рушники та вишиті картини миколаївської вишивальниці інваліда II групи, ветерана праці, учасниці Великої Вітчизняної війни Олени Буги знайомі багатьом шанувальникам образотворчого мистецтва не лише в Україні, а й далеко за її межами.

Інвалід II групи Ірина Кутузова — колишня працівниця заводу «Океан», давно уже вишиває хрестиком образи та картини на біблійну тему.

Молоде покоління учасників виставки здивувало городян своєю творчою багатогранністю: від скульптури — до виготовлення виробів з бісеру. На виставці також представлені роботи підопічних та вихованців шкіл-інтернатів, реабілітаційних установ... Адже ліплення, малювання, вишивка розвивають не тільки естетичне мислення, а й моторику рук, що дуже важливо для дітей з інвалідністю.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

На знімку: вироби з бісеру, які демонструє наймолодший учасник виставки Артур Нам, нікого не залишають байдужим.

Фото прес-служби Головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації.

АКТУАЛЬНО

Не гірші за інших

За оцінкою ООН, кожна десята людина на планеті має інвалідність. В Україні, відповідно до офіційної статистики, проживає більш як 2,5 мільйона людей з обмеженими фізичними можливостями. Це люди, яких доля не балує здоров'ям, а наше суспільство — увагою й нормальним ставленням. Вони постійно мають доводити соціуму й державі, що не гірші за інших, що можуть працювати, вчитися й приносити користь. Вони долають високі бар'єри недовіри, скептицизму, байдужості й навіть презирства, інтегруючись у суспільство здорових громадян.

Ставлення до громадян з особливими потребами останніми роками стало змінюватися. Їх помітили й визнали. На законодавчому рівні одержали соціальну й економічну рівноправність.

Сьогодні державна політика України спрямована на те, щоб сприяти працевлаштуванню людей з інвалідністю і руйнувати міфи щодо їхньої неконкурентоспроможності на ринку праці. Про це нещодавно заявив перший заступник міністра соціальної політики Василь Надрага.

— Люди з інвалідністю демонструють бажання працювати й тим самим підвищують не тільки власний добробут, а й роблять вклад в економіку держави, — зазначив він.

Однак, крім цього, люди з особливими потребами відкрито висловлюють громадянську позицію, захищають свої права, вимагають від держави їх дотримання. Ця осінь ознаменована масовими акціями протесту інвалідів-«чорнобильців». Вони вимагають виплат пенсій у розмірах, встановлених українськими законами й судами.

Держава витратила на людей з обмеженими можливостями 4 млрд. 50 млн. грн.

Станом на 1 грудня на потреби людей з обмеженими можливостями з державного бюджету було виділено 4 млрд. 50 млн. грн. Про це в ході вчорашніх заходів, присвячених Міжнародному дню інвалідів, заявив перший заступник міністра соціальної політики Василь Надрага, **передає РБК-Україна.**

«Станом на 1 грудня цього року витрати на реалізацію програм соціального захисту інвалідів, які проходять через Міністерство соціальної політики, становлять 4 млрд. 50 млн. грн.

Для порівняння: в 2010 році це було менше 4 млрд. грн.

Більше того... до кінця поточного року витратять ще на ці програми 775 млн. грн., і це в цілому буде на 1 млрд. грн. більше за аналогічний період попереднього року», — заявив В. Надрага.

Він також підкреслив, що з 2 млн. 709 тис. інвалідів кількість працюючих інвалідів станом на 1 жовтня нинішнього року становить 662 тис. осіб, «а це майже кожний другий інвалід працездатного віку». В. Надрага наголосив, що з початку року кількість працюючих інвалідів зросла більш як на 30 тис. осіб.

Їх носили на руках. Сходами театру

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми такі ж люди, як і ви»

Біля будівлі театру скупчилося чимало «візочників». Вони чекали, коли волонтери піднімуть їх сходами до масивних вхідних дверей. Удома цю роботу виконують рідні. «Щодня спускаюся з четвертого поверху за допомогою батьків. Так само і піднімаюся, — розповідає Роман. — Потім пересідаю в інвалідний візок і самостійно намагаюся дістатися до роботи. А подолати перепони безпосередньо перед місцем праці допомагають колеги».

У Романа німецький візок. Хоч і старенький, та міцний. Його пожертвувала хлопцеві церква. На ньому він їздить четвертий рік. «Він уже мені як рідний», — зізнається.

Нарешті всі в холі театру. Тут на них чекає нова перепона. Щоб зайти до глядацької зали, треба піднятися сходами на другий поверх. Кожного «візочника» знову несуть волонтери, бо інакше ніяк. Зала теж не розрахована на таку категорію глядачів. Людина з візком може зупинитися хіба що в проході, бо вздовж стін знову сходи, а між рядами не протиснешся.

— Ми сьогодні проводимо не лише фестиваль, а й аудит муздрамтеатру на його доступність інвалідам у рамках регіонального навчально-практичного семінару «Безбар'єрне Прикарпаття», що проходив у готелі «Надія» — чи не єдиному в Україні готелі, доступному для людей з обмеженими фізичними можливостями, — пояснює Микола Макар із Богородчан, голова громадської організації інвалідів «Слід». — Як бачите, театр для нас недоступний. І мова не лише про відсутність пандусів. Нещодавно тут зробили шикарні туалети, та, на жаль, не передбачили потреб інвалідів. А ми такі ж люди, як і ви. Теж хочемо відвідувати спектаклі і вистави».

«Візок — це як наші ноги»

Микола Макар користується візком уже 18 років. Пояснює, що інваліди отримують їх в управліннях соцзахисту: кімнатний — на три роки, дорожній — на чотири. Але то візки вітчизняного виробництва. Інваліди скаржаться, що вони незручні — важкі і незграбні. Краще придбати імпортні, навіть попри те, що вони значно дорожчі. Микола теж купив німецький візок і переконався, що між ним і вітчизняним — велика різниця. «На візку економити не можна, — каже. — Він — це як наші ноги, як кімнатні тапочки. Кожен інвалід має підлаштовувати його під себе». За словами Миколи, є табори активної реабілітації інвалідів, де навчають підбирати візки, долати на них перешкоди, одне слово, вчать вести незалежне життя.

Але важко бути незалежним, коли на кожному кроці стикаєшся з проблемами. Чи не найгостріша з них — фінансова. Пенсії, кажуть інваліди, вистачає на кілька походів до магазину. Весь час треба думати, як її розтягнути на місяць. За ліки нерідко доводиться платити повну вартість, хоча закон і передбачає 50-відсоткову знижку.

«Ви рідко побачите інваліда на візку в місті, — каже Микола Макар. — Чому? Тому що вони не можуть вийти з домівок. Хоча нині є відповідні закони, які враховують наші потреби, але їх не виконують».

ПРЯМА МОВА

Заступник голови ОДА Роман ІВАНИЦЬКИЙ:

«До Нового року в театрі буде облаштовано пандус, встановлять його і на вокзалі в Івано-Франківську, а проблемні питання людей з обмеженими можливостями, які мешкають на Прикарпатті, розглядатимуть на одній із колегій обласної державної адміністрації за участю керівників громадських організацій інвалідів».

Пандуси — для «галочки», туалетів немає

Та навіть якщо такий інвалід і вийде на вулицю, куди він може зайти?

«На Прикарпатті немає жодного тролейбуса чи автобуса, де б опускався трап, як це є в європейських країнах. А в аптеках якщо й встановили пандуси, то хіба що для «галочки». Кинули дві рейки — і є пандус. А спробували б ним піднятися. Та то здоровій людині зробити важко, не те що інваліду», — розповідають хлопці. Особливо обурює їх ситуація на залізничному вокзалі. На автовокзалі, кажуть, з пандусами ще можна миритися, а на залізничному — катастрофа. Допікає й відсутність туалетів. «Туалету для інвалідів немає не лише в театрі, а й на залізничному вокзалі і навіть в обласній клінічній лікарні», — скаржаться люди. Єдиний туалет на область, яким може скористатися інвалід, є в Богородчанах. «Це місто — найдоступніше для інвалідів», — запевняє пан Микола. Чоловік пояснює це активністю районної громадської організації інвалідів: «Де організації інвалідів активні, там влада повертається до них обличчям». І радить інвалідам рішучіше відстоювати свої права: «Раніше було ще важче. А відколи маємо в парламенті народного депутата Валерія Сушкевича, лобіювати наші інтереси стало легше».

У таких умовах їм допомагає вижити хіба що позитивне ставлення до життя.

— Хоч я не можу ходити, мені дуже подобається життя, — зізнається Роман Цюцяк. — Лише не розумію, чому здорові люди інколи намагаються нам зробити боляче. Замість того, щоб підтримати, лякають, що через каліцтво ми ніколи не одружимося, не матимемо сімей. Я на це не реагую, бо знаю: багато тих, хто одружився, мають хороші родини. Але інших це просто прибиває.

Роман зізнався, що теж планує оженитися і навіть пообіцяв покликати нас на весілля.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У таких умовах їм допомагає вижити хіба що позитивне ставлення до життя

1

2

3

4
Фото надано організаторами акції.

Є в нас чудеса!

«Голос України» вже повідомляв, що в Національному заповіднику «Софія Київська» нагородили переможців усеукраїнської акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци».

У церемонії оголошення і нагородження взяв участь заступник Голови Верховної Ради, голова оргкомітету акції «7 чудес України» Микола Томенко.

Ця акція проходить за ініціативи Фонду громадського та політичного діяча Миколи Томенка «Рідна країна». На звання семи чудес у рубриці «Замки, фортеці, палаци» претендували 138 пам'яток з усіх регіонів країни. За результатами регіональних презентацій та опитування ста експертів у галузі туризму, архітектури, історії і культури на другому етапі акції було визначено 21 фіналіста. До їх числа ввійшло по сім кращих замків, фортець і палаців, які з 22 серпня й змагалися за звання семи чудес України.

Із 22 серпня по 1 грудня 2011 року на офіційному сайті акції (www.7chudes.in.ua) тривало відкрите інтернет-голосування. Паралельно було проведено всеукраїнське опитування експертів, в якому взяли участь члени оргкомітету акції, представники обласних оргкомітетів, керівники державних інституцій, що опікуються розвитком культури та туризму, представники туристичних операторів, фахівці в галузі історії, культури і туризму. Згідно з умовами акції, саме за результатами інтернет-голосування та опитування експертів (із розрахунку 50/50) оргкомітет і визначив переможців.

Саме за сумою інтернет- та експертного голосування визначено такі сім чудес України в рубриці «Замки, фортеці, палаци» (за абеткою): Аккерманська (Білгород-Дністровська) фортеця (Одеська область) **(3)**; Алупкинський (Воронцовський) палац (Крим) **(5)**; Кам'янець-Подільська фортеця (Хмельницька область) **(7)**; Луцький Верхній замок (Волинська область) **(6)**; Митрополичий палац (Чернівці) **(4)**; Палац у Качанівці (Чернігівська область) **(2)**; Хотинська фортеця (Чернівецька область) **(1)**.

Окрім цього, оргкомітет акції вирішив нагородити спеціальними відзнаками такі об'єкти (за абеткою): Бахчисарайський (Ханський) палац (Крим) як унікальний об'єкт культурної спадщини; Олеський замок (Львівська область) як визначний об'єкт культурної спадщини; палац Кирила Розумовського в Батурині (Чернігівська область), а також Чигиринську фортецю — резиденцію Богдана Хмельницького (Черкаська область) як визначні пам'ятки української історії.

Під час урочистого вручення заслужених нагород Микола Томенко привітав директорів цих історико-культурних об'єктів, побажав успіхів у роботі та вручив їм пам'ятні дипломи і статутетки переможців акції.

Заступник глави парламенту назвав акцію «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» успішною і висловив сподівання, що й українські громадяни, й іноземці активніше відвідуватимуть не лише топові відпочинкові місця, а й «найкраще, що ми сьогодні маємо: замки, палаци і фортеці України».

Підсумовуючи, він повідомив: оргкомітет прийняв рішення, що наступний, четвертий, етап акції «7 чудес України» називатиметься «7 чудес України: парки України».

Прес-служба Миколи Томенка.

5

6

7

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА і Миколи ЯКИМЕНКА

Новим виконавчим директором агентства новин і бізнес–інформації Thomson Reuters Corp стане Джеймс Сміт, який замінить на цій посаді Тома Глоссера, йдеться в офіційному повідомленні агентства.

Національний банк України відстежує економічну ситуацію в єврозоні й особливу увагу приділяє банкам з іноземним капіталом, які працюють в Україні, *наголосив голова правління НБУ Сергій АРБУЗОВ*

ЄврАзЕС — це гра не наша

Перебуваючи з державним візитом в Ізраїлі, Президент України Віктор Янукович нарешті відкрив таємницю, на який саміт поїде 19 грудня: у Брюссель, на саміт Україна—ЄС, чи в Москву, на саміт Євразійського економічного співтовариства (ЄврАзЕС). Запрошення на обидві події він має.

Під час спілкування з українськими журналістами в Єрусалимі Віктор Янукович заявив, що Україна буде представлена на саміті ЄврАзЕС посадовими особами, оскільки зацікавлена у співробітництві з Митним союзом, **передає УНІАН**. Відповідаючи на запитання, де він усе-таки буде 19 грудня, Президент зауважив: «Усе це гра не наша. Це розуміють, хто співставляє дві події». Він підкреслив, що «Україна буде представлена на ЄврАзЕС як спостерігач, і певні посадові особи будуть там працювати. Ми зацікавлені також брати участь і співпрацювати з Митним союзом».

А напередодні, у четвер, **як повідомляла наша газета**, Європарламент ухвалив резолюцію стосовно України. У якій, зокрема, закликають євросоюзівські інституції парафувати Угоду про асоціацію до кінця цього року, надати нашій державі перспективу членства у ЄС та посилити співробітництво у політичній, економічній та інших сферах. Українську владу європарламентарії, як і в попередній резолюції від 27 жовтня, просять провести реформи, поважати права людини та припинити утиски опозиції.

Ще минулого тижня деякі політологи переконували, що євроінтеграційні процеси в Україні згортаються. Цьому сприяла і заява Президента, що євроінтеграція може бути поставлена на паузу, і повідомлення про можливу участь Віктора Януковича у саміті ЄврАзЕС, і різкі заяви лідерів країн—членів ЄС з приводу вироку Юлії Тимошенко. Однак сьогодні ситуація знову змінилася: Європарламент прийняв дуже лояльну резолюцію, а Віктор Янукович натякнув, що ЄврАзЕС — «гра не наша». Проте прогнозувати, в який бік, східний чи західний, остаточно переважать терези, досить складно, адже до 19 грудня ще два тижні. Як показують українські зовнішньополітичні реалії, за цей час статися може всяке.

Тетяна ПАСОВА.

Або інтеграція, або розпад і... війна

Саме такі сценарії майбутнього Євросоюзу прогнозують політики головуючої нині в Раді Європейського Союзу Польщі — керівник зовнішньополітичного відомства країни Радослав Сікорський та міністр фінансів Яцек Ростовський. Польський прогноз розвитку ЄС в умовах найбільшої в його історії кризи Радослав Сікорський представив у Берліні на засіданні Німецького товариства закордонної політики, а Яцек Ростовський — в Європейському парламенті (ЄП).

Спільним у виступах обох політиків був заклик до «мотора ЄС» — Німеччини, рятувати єврозону, бо «ніхто інший не в змозі цього зробити». Головний польський фінансист попереджає, що в разі «розпаду єврозони» Євросоюз «довго не витримає цього шоку». Більше того, посилаючись на розмову з одним із відомих банкірів, Ростовський попередив, що «після таких економічних і політичних потрясінь, які зараз переживає Європа, рідко буває так, щоб через 10 років не сталася і воєнна катастрофа».

Головні пропозиції польських політиків зводяться до формули «більше ЄС в Євросоюзі». Яцек Ростовський акцентував на тому, що фінансову дисципліну слід посилити не лише в єврозоні (як це пропонують німецькі, французькі та італійські політики), а в ЄС у цілому, щоб уникнути перетворення на «Європу двох швидкостей». Радослав Сікорський до того додав, що без глибшої інтеграції «Євросоюзові загрожує розпад».

Для підвищення управлінської ефективності ЄС, на думку пана Сікорського, слід зменшити кількість комісарів у Європейській комісії із 27 до 12. Реформування має торкнутись і Європарламенту. Зокрема, депутатів пропонується обирати за одним, однаковим у всіх країнах ЄС, списком.

Це забезпечить вибір до цієї структури тих представників, які пропонуватимуть виборцям загальноєвросоюзівські програми, а не, як це було дотепер, проходитимуть в ЄП із програмами, базованими на вузьконаціональній передвиборчій риториці.

А щоб зекономити майже 200 млн. євро на рік, із трьох міст (Брюссель, Страсбург, Люксембург) функціонування органів ЄП має бути обмежено до одного.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Маски і масовість на владу не справили враження

За підсумками наймасовішого за останні десятиліття страйку бюджетників **(на знімку)**, що відбувся цього тижня і **про який повідомляв «Голос України»**, лондонська поліція заарештувала щонайменше 75 учасників акцій протесту. Масові акції протесту були спричинені ініціативою коаліційного уряду збільшити пенсійні збори й підняти пенсійний вік до 67 років до 2026 року. Прем'єр-міністр Великої Британії Девід Кемерон назвав страйк «невдалим жартом», зазначивши, що більшість ключових міських служб продовжили працювати в нормальному режимі, а в страйках узяли участь менше третини держслужбовців.

При цьому 21 людину було взято під варту за спроби захоплення одного з офісів у західній частині Лондона. Загалом у лондонській демонстрації, за оцінками профспілок, взяли участь близько 25 тисяч осіб. Однак ця демонстрація була лише однією із сотень акцій протесту проти пенсійної реформи, що пройшли у Великій Британії. У Бірмінгемі в демонстрації брали участь 30 тисяч людей. У Манчестері на вулиці вийшли близько 15 тисяч демонстрантів. У Кардиффі до акції приєдналися близько трьох тисяч осіб.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

У Росії — тиша

Сьогодні в Росії — обов'язковий «день тиші», «мовчання». За законом, заборонено агітацію, пропаганду, політичну рекламу. 4 грудня відбудуться вибори до Державної Думи. Але навряд чи тривожні сни відвідають в останню ніч перед народним волевиявленням партію влади та її лідерів — Володимира Путіна і Дмитра Медведєва.

У п'ятницю, 2 грудня, російська влада була надзвичайно добра й чуйна. Роздавали нагороди, премії, військові звання, підвищувалися пенсії й платня військовим, стипендії — студентам, багатодітним матерям дарували квартири. Федеральні телевізійні канали показували успіхи країни у «внутрішній і зовнішній політиці».

Народ підігрівали тим, що Росію оточують вороги, шпигуни, зрадники та грандоїди, ядерна зброя та агресивне натовське ПРО. «Солов'ї» і «говорящі голови» адміністрації президента й прем'єр-міністра сповіщали про унікальні ділові й моральні якості Володимира Путіна і Дмитра Медведєва.

У системній опозиції знайомі всі обличчя — Геннадій Зюганов і Володимир Жириновський, інші — політичний кордебалет. Зюганов — традиційно за раціональний соціалізм із людським обличчям. Жириновський — за росіян у Росії, в Інгушетії — за інгушів, в Якутії — за якутів...

Виборча кампанія нічим новим не відрізнялася. Як зазначають експерти, вона запам'ятається «деградацією пропагандистських методів» і масовим та відвертим адміністративним ресурсом. Але в умовах політичної монополії — це природний тренд.

Водночас заперечувати величезну соціальну підтримку політичного авторитету Володимира Путіна було б неправильно. Головне «щоб вибори не було» і «не було гірше!» — основні народні гасла несвідомої соціологічної більшості. Хоча найвідоміший ув'язнений Росії — Михайло Ходорковський — вважає, що «країна починає втомлюватися від незмінюваності влади».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У столиці Грузії Тбілісі встановили оригінальну скульптуру — гігантський «велосипед на двох».

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Сінгапур пропонує Луганську свої технології

Фахівці провідної енергетичної компанії в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні у сфері поставки, розподілу електроенергії й газу Singapore Power Ltd ознайомилися з роботою енергопостачальної компанії ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» і заявили: «Ми не працюємо на такому старому обладнанні й у такому напруженому режимі». Іноземців здивував той факт, що деякі мережі використовуються протягом майже ста років, але луганські енергетики забезпечують нормальне електропостачання всієї області.

За даними міжнародних індексів, Сінгапур визнано країною з найменшою кількістю перерв в електропостачанні серед всіх міст світу. Таких високих результатів в енергозабезпеченні споживачів компанія Singapore Power досягла за рахунок впровадження інноваційних рішень і безперервного технічного розвитку основних ресурсів, призначених для передачі електроенергії. Сінгапурці готові поділитися з луганськими енергетиками своїм досвідом і запросили до співробітництва. Луганчани заявили про свою зацікавленість в освоєнні новітніх технологій сінгапурської енергокомпанії.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

У Молдові буде президент!

Вибори президента Молдови в парламенті відбудуться 16 грудня — всі фракції парламенту республіки в п'ятницю проголосували за цю дату й сформували комісію з виборів глави держави. Головною умовою для висування кандидатів є наявність письмової підтримки з боку не менш як 15 депутатів, **передає «Інтерфакс»**.

Нагадаємо: ця країна поставила рекорд з часу відсутності законно обраного глави держави — більше 800 днів! В останні два роки двічі проводилися дострокові парламентські вибори у зв'язку з нездатністю парламенту обрати президента трьома п'ятими голосів депутатів. Парламент уже вніс поправки до закону про вибори президента, згідно з якими парламентська більшість намагається запобігти бойкоту виборів з боку опозиції, як це вже відбувалося кілька разів.

Постановою Господарського суду Львівської області (адреса: 79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) у справі № 5015/5293/11 від 09.11.2011 р. Приватне підприємство "Вокс-ЛВ", (80561, Львівська область, Буський-район, с.Утішків, вул. Буська, 1), код ЄДРПОУ № 32127177, р/р 2600201001306 в ПАТ ОКСІ Банк, м.Львів, МФО 325990 - ліквідатором призначено арбітражного керуючого Віннікова Василя Григоровича (ліцензія серія АВ № 566942 від 23 вересня 2011 року) 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9.

Заяви з кредиторськими вимогами приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/4471/11 від 06 09.2011 року Дочірнє підприємство "Галлак-житло" ВАТ "Галлак", 82300, Львівська область, м. Борислав, вул. Дрогобицька, 721, код ЄДРПОУ № 31522180, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/5548/11 від 18.10.2011 року Закрите акціонерне товариство "Прикарпатхліб", 82300, Львівська область, м. Борислав вул. Коновальця, буд. 11 А, код ЄДРПОУ № 31264089, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/3160/11 від 20.09.2011 року Приватне підприємство "ЕКОІЛ", 82300, Львівська область, м. Борислав, вуп. Шевченка, 212, код ЄДРПОУ № 33330247, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вище зазначених підприємств призначено арбітражного керуючого Віннікова В.Г. (Ліцензія серія АВ № 566942 від 23 вересня 2011 року) 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9.

Втрачені печатки, штампи, установчі документи, свідоцтво платника ПДВ вказаних підприємств вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 17.11.2011 по справі 29/5009/6305/11 визнано банкрутом ТОВ "Юнікаф" (м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 85 код ЄДРПОУ 22956450). Ліквідатором ТОВ "Юнікаф" призначено арбітражного керуючого Клименко О.Ю. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 69063, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 44, оф. 33.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) № 43/681 від 19.12.2007 року ЗАТ "Енергорезерв" (04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 40, код 30723412) визнано банкрутом. Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Тарасенко Тараса Петровича (ліцензія серії АБ № 307415 від 23.07.2007р., 03142 м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49.

Господарський Суд Запорізької області (69001, м.Запоріжжя, вул.Шаумяна, 4) Постановою віл 22.11.2011р. по справі № 12/5009/6886/11 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Гор Топ Прінт" (69096, м. Запоріжжя, вул. Бородинська, 11/79; код ЄДРПОУ 36408394) та відкрив ліквідаційну процедуру згідно ст.51 Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом". Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сміт Володимира Георгійовича (ліцензія АВ №307508 від 13.06.2007р.; 72200, Запорізька обл., Веселівський р-н, смт Веселе, вул. Пирогова, б.21). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 16.11.11р. по справі №38/5005/10230/2011 Приватне підприємство "Джерело" (адреса: 49038, м.

Дніпропетровськ, вул. Курчатова, 7, КОД ЄДРПОУ 25019176, р/р 26008301159870 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка Віталія Володимировича (ліцензія АВ №347329 від 11.12.07 р., адреса для листування: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1819).

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м.Черкаси, бульвар Шевченка, 307) у справі №01/5026/1751/2011 від 15.11.2011 року Приватне підприємство "Торговий дім "Нептун-2002" (18000, м. Черкаси, вул. Смілянська, 163, код ЄДРПОУ 33978358) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Каплю Сергія Васильовича (18000, м.Черкаси, вул.Слави, 4, ліцензія від 15.04.2010 року АВ №470362).

Заяви від кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/6118/11 від 03.11.2011 року Приватне підприємство "Загата", 81139, Львівська обл., Пустомитівський район, с. Сокільники, вул. Івана Сірка, 4, код ЄДРПОУ № 36098627, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Львівської області у справі № 5015/5476/11 від 29.09.2011 року про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Фортуна-М", (81115, Львівська область, Пустомитівський район, с. Давидів, вул. Галицька, буд. 2 А, кв. 39), код ЄДРПОУ № 20806774, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Віннікова В.В. (ліцензія серія АВ № 592953 від 28 жовтня 2011 р.) 79026, м.Львів, вул. Стрийська, буд. 78, кв. 114.

Втрачені печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статут, довідка платника податку вище зазначених підприємств - вважати недійсними.

Оболонський районний суд м. Києва викликає Ібрагімова Октая Наримановича, як відповідача по цивільній справі № 2-5069/11 за позовом Матешко Наталії Василівни про розірвання шлюбу в судове засідання на

17 січня 2012 року на 16:00 годин.

Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-є, каб. 9, суддя Васалатій К. А.

Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст.ст. 169, 170 ЦПК України, ст.185-3 КпАП України.

Постановою Господарського суду АР Крим (вул. О. Невського/Річна, д. 29/11, м. Сімферополь, 95006) № 5002-19/1714-2011 від 21.11.2011р. Приватне підприємство "Югобалт - 2004" (97400, АР Крим", м. Євпаторія, вул. Караєва, 1, ЄДРПОУ 33131912, р/р 26006174601, в КРУ "ФІНАНСИ та КРЕДИТ" в АР Крим, м. Сімферополь, МФО 384889) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лук'янова Андрія Вікторовича (ліцензія АВ № 397237 від 18.08.2008 р. адреса: 95051, м. Сімферополь, а/с 2807, тел.068-490-55-50.

Постановою Господарського суду Тернопільської області від 09.08.10р. у справі №11/Б-5022/1330/2011, визнано банкрутом Спілку власників земельних і майнових паїв "Крижі" (47010, Тернопільська обл., Кременецький р-н, с.Крижі, код ЄДРПОУ 03782799) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором СВЗМП "Крижі" призначено Корольчука Юрія Миколайовича (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 17.03.2010 року серії АВ № 470311) вул. Полянка, 24, м. Горохів, Волинська обл. 45700, тел.(03379)-21684.

Державний акт на право постійного користування земельною ділянкою

ТОВРЯДВОД АРК

в Україні за адресою: м. Сімферополь, вул. Радіщева, 83 загублений.

Ліквідатор ТОВ "Компанія Вертикаль" Назаренко Л.С.

оголошує про торги з продажу майна підприємства банкрута ТОВ "Компанія Вертикаль" (ЄДРПОУ 32919911), а саме:

Лот №1: обладнання для обробки дроту, у кількості 8 (восьми) одиниць. Початкова вартість 85 235 (вісімдесят п'ять тисяч двісті тридцять п'ять) гривень 00 коп., без урахування ПДВ. Майно знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Алма - Атинська, буд. 8). Платіжні засоби: для фізичних та юридичних осіб - грошові кошти. Пропозиції щодо придбання майна приймаються щодня до 23 грудня 2011 р. з 9-00 до 17-00, крім вихідних. При отриманні двох і більше пропозицій щодо придбання майна торги відбудуться 29 грудня 2011 р. о 12-00. З питань щодо ознайомлення з майном та отримання додаткової інформації з продажу майна звертатися за тел. (044) 599-17-92. Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, буд. 24, а/с 39.

Повідомлення про початок надання послуг «Переказ коштів» для абонентів рухомого (мобільного) зв'язку ПрАТ «Українські радіосистеми»

Цим ПрАТ «Українські радіосистеми» інформує, що для абонентів рухомого (мобільного) зв'язку передплаченої форми обслуговування, що обслуговуються на будь-яких тарифних планах з 12.12.2011 року буде надаватися послуга «Переказ коштів». Вартість користування послугою становитиме 1 (одна) гривня.

Тарифи вказані із урахуванням ПДВ та з урахуванням збору до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% від вартості послуг без урахування ПДВ.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефонним номером 466 (для дзвінків з номерів мережі «Українські радіосистеми» - не тарифікується) та на Інтернет-сайті: www.beeline.ua.

Постановою Господарського суду Київської області від 15.11.2011 р. у справі №Б3/128-11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Автодом" (08130, Київська область, Києво-Святошинський район, с. Чайки, вул. Валентини Чайки, 4, код ЄДРПОУ 23583375) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено Дранченко В.М. (ліцензія № 158455 від 11.12.2006 р.) Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 04074, м. Київ, вул. Мукачівська, 3/9, кв. 14.

Постановою Господарського суду Волинської області від 03.11.11р. у справі №5004/1981/11, визнано банкрутом Сенкевичівська житлово-комунальна дільниця (45750, Волинська обл., Горохівський р-н, смт Сенкевичівка, код ЄДРПОУ 13359412) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Корольчука Юрія Миколайовича (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 17.03.2010 року серії АВ № 470311) вул. Полянка, 24, м. Горохів, Волинська обл. 45700, тел.(03379)-21684.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, (С.Петлюри), 16, суддя Лопатін А. В.) від 21.09.2009 порушено провадження у справі № Б3/273-09 про банкрутство Повного товариства "Сапіро" (08500, Київська область, м. Фастів, вул. Соборна, буд.27. кв. 9, р/р 26007301320336 в філії "Відділення Промінвестбанку в м.Фастів, Київської області", МФО 321422, код ЄДРПОУ 24208679). Розпорядником майна згідно ухвали господарського суду Київської області від 11.10.2011 призначено арбітражного керуючого Мисенка Ярослава Вячеславовича (ліцензія серії АВ № 397193 від 01.07.2008, ідентифікаційний номер 2795015930, Черкаська область, м. Чигирин, вул. Гагаріна, 15). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну (С.Петлюри), 16, суддя Скутельник П.Ф.) від 03.06.2011 порушено провадження у справі № Б8/078-11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Осіріс" (08500, Київська область, м. Фастів, вул. Червоний Шлях, 24, розрахункові рахунки закриті, код ЄДРПОУ 35766780). Розпорядником майна згідно ухвали господарського суду Київської області від 29.06.2011 призначено арбітражного керуючого Дорошенка Ярослава Валерійовича (ліцензія серії АВ № 307403, ідентифікаційний номер 2893203931, м. Київ, вул. Тампере, буд. 17/2, кв. 53, адреса для листування 01033, м. Київ - 33, а/с 113).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, (С.Петлюри), 16, суддя Лопатін А.В.) від 08.09.2011 порушено провадження у справі № Б3/112-11 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Ексcімторг" (08531, Київська область, Фастівський район, с. Веприк, вул. Чапаєва, 3, розрахункові рахунки закриті, код ЄДРПОУ 35423715). Розпорядником майна згідно ухвали господарського суду Київської області від 11.10.2011 призначено арбітражного керуючого Кулініченка Максима Валерійовича (ліцензія серії АВ № 499026 від 25.11.2009, м. Київ, вул. Гоголівська, 48, оф. 12). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцять днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 17.10.2011 р. порушено справу № 38/5005/13817/2011 про банкрутство Приватного науково-виробничого підприємства "Полімер-Акація" (код ЄДРПОУ 13447493, Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Дзержинського, 59, р/р 26004034065801 в АКІБ "Укрсиббанк", МФО 305653), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 15.11.2011 р. у справі № 38/5005/13817/2011 введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія АВ № 347056, ідентифікаційний номер 2213223513, поштова адреса: 49081, м. Дніпропетровськ, пр. ім. газети "Правда", 8/4,кв.303).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 21.11.2011 р. суддя Наріжний С.Ю. у справі №Б13/184-11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "УКРТОРГОПТГРУП КС" (08130, село Петропавлівська Борщагівка, Києво-Святошинський район, Київської обл., вул. Леніна, буд. 1-А, рах. №26008801329519 в ЗАТ "ОТП Банк" відділення Русанівське, м. Київ, МФО 300528, код ЄДРПОУ 36263996) та згідно ст. 52 Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" відкрито його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено ФО-П Басистого Владислава Валентиновича. Заяви кредиторів приймаються за адресою: 23100, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Будівельників, 9, кв. 15.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 17.11.2011р. у справі № 26/5005/14204/2011 фізичну особу - підприємця Сиворакова Андрія Андрійовича визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на один рік (ІПН 3110519852, юридична адреса: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Харитонова, 20/36, р/р 26002301163282 в ПАТ "Банк Форум" м.Київ (МФО 322948).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого МАРЧЕНКО ЯНУ ВАСИЛІВНУ, ліцензія АГ № 580419, поштова адреса: 50065, м. Кривий Ріг, а/с 3341, тел. (056) 404-03-98, (067) 544-75-54.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 25 серпня 2011 року порушено провадження у справі № 44/239-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "МЖК-БУДСЕРВІС", ЄДРПОУ 30631882 (вул. Горького, 157, м. Київ, 03150, п/р 2600421316 в ОПЕРУ УСБ м. Києва, МФО 300023).

Розпорядником майна призначено Артамонову Еріку Олександрівну (ліцензія Мінекономіки серії АВ №347351 від 29.12.2007р., поштова адреса: 01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44, а/с 98 ,тел. (050)- 343-07-57). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 23.11.2011 р. у справі №Б3/156-11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КС ОТОВЕЙ ТРЕЙД УА" (08132, м. Вишневе, Києво-Святошинський район, Київської обл., вул. Лесі Українки, буд. 64, рах. №26008309205 в АБ "Діамант", м. Київ, МФО 320854, код ЄДРПОУ 36712961) та згідно ст. 52 Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" відкрито його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено ФО-П Басистого Владислава Валентиновича. Заяви кредиторів приймаються за адресою: 23100, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Будівельників, 9, кв. 15.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченко, 29) від 13.09.2011 року порушено провадження по справі № 1/17-3666-2011 про банкрутство Державного підприємства "ТВК" (67806, Одеська обл., Овідіопольський р-н, смт. Авангард, вул. Базова, 21, код ЄДРПОУ 24971375, п/р 26008233903500 в АКІ Банк "Укрсіббанк", м.Харків, МФО 351005).

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 23.11.11 року по справі № 1/17-3666-2011 введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хайла Миколу Володимировича (94000, Луганська область, м. Стаханов, вул. Юних Ленінців, 18/44, ліцензія серії АГ 580400 від 16.08.2011р.)

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

В Україні державні акти на право власності на землю оформили 97 відсотків власників сертифікатів, *повідомляє прес–служба Державного агентства земельних ресурсів України*

Міністерство внутрішніх справ України завершило розслідування кримінальної справи щодо закупівлі Міністерством охорони здоров'я у 2009 році вакцини «Пентаксим» *(УНІАН)*

Прозорість держзакупівель — утопія

РЕАЛІЇ

Основна проблема, яка не вирішується десятиліттями — багатомільярдні втрати бюджету під час здійснення державних закупівель товарів, робіт і послуг. Скажімо, торік лише 29 відсотків коштів планувалося використати за конкурентними процедурами, решту — за процедурою закупівлі в одного учасника та/або з обмеженою участю. У результаті вартість договорів, укладених поза конкурентною процедурою, досягла майже 63 відсотків від загальної вартості закуплених державою товарів, робіт і послуг.

Недосконалість Закону України «Про здійснення державних закупівель» призвела до викривлення всієї системи держзакупівель, перекосу в бік винятків з правил, зазначає прес-служба Рахункової палати.

ФАКТ

Установлено, що середня вартість закупівлі, здійсненої у 2010-му на умовах конкуренції, становила 1,5 млн. грн., а закупівлі, проведені не на конкурентних засадах, — 51 млн. грн.

Розширено перелік винятків щодо предметів та суб'єктів державних закупівель, які виведені зі сфери дії закону. Окремі з них стали правилом і фактично сприяють тінізації економіки в державному секторі.

Порушення порядку держзакупівель мають системний характер, повторюються з року в рік, що свідчить про відсутність належного контролю з боку уряду та Мінекономрозвитку як уповноваженого органу в сфері державних закупівель. Це, в свою чергу, породжує безвідповідальність та ігнорування державних інтересів замовниками — головними розпорядниками бюджетних коштів.

Вихід із критичного стану бачиться в забезпеченні конкуренції та прозорості державних закупівель, чого без внесення змін до чинного законодавства досягти неможливо.

ДОВІДКОВО

У 2009—2010 роках збитки підприємств ЖКГ зросли з 1,5 млрд. грн. до 3,3 млрд. грн., а кредиторська заборгованість на початок 2011-го сягнула 20 млрд. гривень. Майже 20 відсотків котелень експлуатуються понад 20 років, що обумовлює значні витрати палива, високий рівень забруднення навколишнього середовища і призводить до зниження якості теплопостачання. В незадовільному стані перебуває майже 38 відсотків водопровідних та 36 відсотків каналізаційних мереж. Високий рівень фізичного і морального зносу має ліфтове господарство: Державна служба гірничого нагляду та промислової безпеки торік зупинила роботу 3,6 тис. ліфтів.

Чиновники зволікають із реформуванням ЖКГ

На тлі низької якості комунальних послуг та необґрунтованого зростання тарифів, спрямовані на реформування галузі бюджетні кошти у 2009—2010 роках та першому півріччі 2011-го витрачалися неефективно та з порушеннями чинного законодавства, констатують члени Колегії Рахункової палати.

Реформа галузі триває понад 15 років, однак результативних кроків так і не зроблено. Мінжитлокомунгосп, головний розпорядник коштів, не підвищив ефективності та надійності функціонування господарства. Як наслідок, погіршується якість життя громадян, посилюється соціальне напруження в суспільстві.

Створена Міжвідомча комісія з проведення реформування ЖКГ, за відсутності належного контролю з боку уряду, в 2010—2011 роках фактично не діяла.

Негативні тенденції санаторного оздоровлення інвалідів

Колегія Рахункової палати розглянула результати аудита ефективності використання коштів державного бюджету на санаторно-курортне оздоровлення інвалідів та дійшла висновку, що законодавчо встановлені державні гарантії зі своєчасного і доступного забезпечення цієї категорії громадян санаторно-курортними путівками не виконуються. Рівень забезпечення ними тенденційно знижується. Приміром, цього року він дорівнюватиме лише семи відсоткам. Не дивно, що більшість інвалідів очікують на путівку понад 10 років, зазначає Колегія Рахункової палати.

Щорічно зменшується фінансування програми «Санаторно-курортне оздоровлення інвалідів», зростають ціни на путівки та неналежне виконується згадана програма Мінсоцполітики, Фондом соціального захисту інвалідів та підпорядкованими їм органами.

ЦИФРА

Потреба інвалідів у санаторно-курортному лікуванні торік забезпечена менш як на 13 відсотків, отож понад 134 тис. осіб були позбавлені можливості оздоровитися. Компенсацію отримали менш як 60 відсотків. Неефективне управління бюджетними коштами призвело до того, що за наявності фінансового ресурсу майже 2,5 тис. інвалідів не отримали належних їм виплат.

Порядок надання санаторно-курортних путівок не враховує фізичних можливостей інвалідів, які не в змозі долати значні відстані до оздоровчих закладів. А тим часом потенціал санаторіїв, що розташовані у регіоні проживання інваліда, не використовується.

Вл. інф.

Привіт від Льоні Голубкова

РЕПЛІКА

Рекламні видання пістрявіють оголошеннями комерційних структур, які пропонують населенню неймовірно вигідні умови кредитування — без застави, довідок про доходи, поручителів, під мінімальний відсоток, до того ж у великих сумах і на тривалі терміни. Людям варто б замислитися над змістом такої доброчинності, але...

За даними фахівців у сфері фінансових послуг, сьогодні в Україні діє близько півтора десятка компаній, які під виглядом діяльності, пов'язаної з видачею населенню позичок під мінімальні відсотки, насправді займаються залученням грошей громадян для реалізації різного роду «програм». Вони активно використовують назви солідних банків і здійснюваних ними програм кредитування, але насправді жодного стосунку до цих установ не мають, а тільки вводять людей в оману. На території Луганської області сьогодні активно діють представництва семи таких структур. Кожна з них щомісяця укладає договори в середньому зі ста новими клієнтами. Загалом з початку 2011 року до цих «програм» приєдналося близько 10 тисяч жителів регіону. Навряд чи люди звернули увагу на той факт, що, рекламуючи себе, компанії жодного слова не кажуть про хоча б якісь платежі, обіцяючи тільки грошові позики. І саме за позичками до них звертаються люди, котрі гостро потребують грошей. На жаль, факти виплати цими фірмами кому-небудь і яких-небудь коштів невідомі.

Принцип організації діяльності цих структур нагадує щось середнє між «касою взаємодопомоги» і «фінансовою пірамідою». Одне слово, щоб одержати гроші в борг, потрібно попередньо здійснити низку платежів — вступний внесок (від 500 грн. до 10 тис. грн.), а потім щомісяця платити поточні внески (від 400 до 16 тис. грн.). Вкладникам пояснюють: їх засоби акумулюють грошовий фонд, з якого мають виплачувати позики тим чи іншим учасникам «програми». Із вкладників формуються групи, у яких періодично проводяться розіграші права одержання позики. Хто більше заплатить, той швидше одержить.

Процес внесення грошей розтягується нескінченно. Нарешті людина усвідомлює абсурдність ситуації: виходить, що вона виплачує борг, який не робила. Адже грошей їй так і не дали. Клієнт припиняє виплати, вимагає повернути хоча б те, що заплатив фірмі, але йому відмовляють у проханні. Мовляв, грошей поки що немає, оскільки фонд ще не сформований. Крім того, клієнт добровільно уклав договір, а тепер в односторонньому порядку хоче його порушити. Це не за правилами. Зрештою, позичальник перетворюється на «ошуканого вкладника» і починає писати заяву до правоохоронних органів.

До речі, правоохоронці визнають, що викрити так звані компанії-адміністратори в протиправних діях дуже непросто. Річ у тім, що в українському законодавстві діяльність таких структур попросту не прописана.

Іншими словами, вони не є ні кредитними, ні фінансовими установами, не одержують ліцензій й не підлягають контролю з боку Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг. Немає сьогодні й законодавчого або нормативного акта, який захищав би інтереси споживачів їхніх послуг. Потенційні клієнти повинні розуміти, що з моменту укладання договору з фірмою вони вступають з нею в цивільно-правові відносини, які визначаються насамперед тим, що в договорі написано. А договірні документи ці фірми складають так, що правовим нормам вони не суперечать.

З огляду на те, що скарги на обман з боку фірм-адміністраторів набувають останнім часом масового характеру, Служба безпеки України розробила пропозиції Кабінету Міністрів, які стосуються внесення змін до Закону України «Про фінансові послуги і державне регулювання ринків фінансових послуг». Передбачено, зокрема, ліцензування цієї діяльності, одержання цими компаніями статусу фінансових установ, їх залучення до участі у фондах із захисту внесків фізичних осіб тощо. А доки ці зміни в законодавство ще не внесено, населенню варто ще раз згадати зміст відомої приказки про безплатний сир. У мишоловці.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Школа безпеки для юних друзів

Правоохоронці Кам'янець-Подільського міськвідділу внутрішніх справ Хмельницької області з початком нинішнього навчального року відкрили «Школу безпеки» для учнів міста. За шкільною партою дитина має засвоїти не тільки правила рідної мови та формули з математики, фізики й хімії, а й дуже важливі правила, що допоможуть зберегти життя, здоров'я.

Співробітники кримінальної міліції, дільничні інспектори, працівники секторів по боротьбі з незаконним обігом наркотиків, карного розшуку, відділу Державної автоінспекції відвідують загальноосвітні навчальні заклади та проводять уроки правового виховання, години права, бесіди, лекції. Учні охоче сприймають таких учителів, зав'язується жваве спілкування. «Усю правду про наркотики просять розповісти діти — і гості ведуть мову саме про це. Є потреба в роз'ясненні правил безпечної поведінки в школі — готують бесіду на цю тему.

А особлива увага приділяється правилам поведінки школяра на дорозі. Адже статистика дитячого травматизму на вулиці з дорожнім рухом не радує.

Працівники міліції — бажані гості в кожній школі, але особливо раді їм у підшефних інтернатах. Завдяки шефам інтернатівці не раз вирушали в подорожі до Карпат, в інші мальовничі куточки. «Особливо вболівають правоохоронці за те, щоб діти, які обділені увагою батьків, володіли тими ж навичками, які прищеплюють юним громадянам у сім'ях, — розповідає помічник начальника відділу взаємодії з громадськістю та ЗМІ Наталія Касапчук. — Вихованці інтернату не повинні через нехтування елементарними правилами поведінки на вулиці ставати жертвами ДТП».

Завітавши до підшефних, міліціонери подарували молодшим учням настільні ігри «Вивчаємо правила поведінки на дорозі», а ще показали дітям своїх службових собак, які допомагають виходити на слід порушників закону.

Правоохоронці та їхній чотирилапий друг в гостях у вихованців Кам'янець-Подільського інтернату №2.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото автора.

Щоб одержати гроші в борг, потрібно попередньо здійснити низку платежів

Питання упорядкування законодавства у сфері цільового програмування економіки України

У рамках започаткованих в Інституті законодавства Верховної Ради України заходів, спрямованих на подальший розвиток законодавчого забезпечення реформування економіки, 25 листопада ц. р. відбувся «круглий стіл» на тему: «Визначення пріоритетних напрямків економічного розвитку України і оцінка відповідності тематики досліджень чинним державним пріоритетам».

Обговорено тенденції формування пріоритетів розвитку України як учасника глобального науково-технологічного ринку, інструменти проведення прогнозно-аналітичних досліджень, світові тенденції й індикатори розвитку інформаційного суспільства.

У роботі «круглого столу» взяли участь провідні вчені та спеціалісти у зазначеній сфері, працівники Апарату Верховної Ради України та центральних органів виконавчої влади, представники реального сектору економіки.

Відкриваючи засідання, директор Інституту законодавства, член-кор. НАН України Олександр Любимович Копиленко зазначив, що метою обговорення є актуалізація проблем у сфері цілепокладання розвитку економіки та пошук шляхів їх розв'язання.

Модератор «круглого столу» — науковий консультант Інституту законодавства, д. е. н. Валерій Ігоревич Сергієнко привернув увагу до того, що останнім часом в Україні затверджено низку нормативних актів, які окреслюють пріоритети суспільного розвитку. Зокрема, у законі «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» тільки в економічній сфері визначено 32 пріоритети, а разом із соціальними та екологічними проблемами їхня кількість становить 52. Одночасно законом «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» визначено сім всеохоплюючих стратегічних напрямів на 2011—2021 роки. Майже стільки ж окреслено у Законі «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки». Разом з тим бракує належного взаємозв'язку між соціально-економічними та науково-технологічними напрямками розвитку.

Голова Всеукраїнської спілки вчених-економістів д. е. н. Олександр Володимирович Кендюхов відзначив, що інерційність мислення окремих урядовців та науковців при розробці модернізаційних заходів стримує розвиток сучасних технологій та розпорошує бюджетні кошти.

Заст. директора Українського наукового центру розвитку інформаційних технологій к. ф-м. н. Ігор Євгенович Нетесін презентував макет інформаційно-аналітичного комплексу оцінки відповідності наукових досліджень державним пріоритетам України, в якому передбачено об'єднання баз даних у сфері наукових досліджень і розробок з метою інформаційного забезпечення моделі інноваційного розвитку.

Президент Міжнародної фундації сприяння ринку Станіслав Іванович Соколенко зупинився на кластерному підході до розвитку стратегічних галузей України та практиці його впровадження в регіонах. Розвиваючи дискусію, зав. відділом промислової політики Інституту економіки та прогнозування НАН України д. е. н. Людмила Вікторівна Дейнеко привернула увагу до необхідності визначення й користування більш стабільними у часі пріоритетами, орієнтації на ринки інтелектуальної продукції, забезпечення реального бюджетного наповнення державних цільових програм. Її колега з одеського Інституту проблем ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України к. е. н., Світлана Вікторівна Єльченко привернула увагу до певної політизації законотворчого процесу, що врешті-решт заважає реалізації визначених пріоритетів.

Директор Державного фонду фундаментальних досліджень д. е. н. Богдан Романович Кияк поінформував присутніх про досвід конкурсного відбору наукових проектів.

Проблеми розробки індикаторів розвитку суспільства розкрив зав. відділом Інституту телекомунікацій і глобального інформаційного простору НАН України д. ф-м. н. Сергій Костянтинович Полумієнко. На фрагментарність цілепокладання розвитку суспільства, як наслідок недоліків методології визначення пріоритетів розвитку, та відсутність відповідних інституціолізованих структур, звернув увагу д. е. н. Ігор Борисович Жиляєв. Представник Українського НДІ зв'язку, к. т. н. Валерій Олександрович Гребенніков відмітив неузгодженість термінологічного апарату, занадто вільне оперування поняттями («система цінностей», «цілі тисячоліття»).

Учасники дискусії підтримали пропозицію щодо створення порталу «експертного суспільства», на якому можна розміщувати думки наукової спільноти щодо актуальних законопроектів.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо розширення мережі дозвільних центрів

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483; 2010 р., № 13, ст. 128, № 46, ст. 547; 2011 р., № 42, ст. 426; із змінами, внесеними Законом України від 7 липня 2011 року № 3610-VI) такі зміни:

1. У частині першій статті 1:

в абзаці п'ятому слова «Київська та Севастопольська міські державні адміністрації» виключити;

після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«регіональні дозвільні органи — територіальні органи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в областях та Автономній Республіці Крим, органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, їх посадові особи, уповноважені відповідно до закону від свого імені проводити чи залучатися до проведення експертизи та обстеження об'єктів, на які видаються документи дозвільного характеру, видавати такі документи в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці».

У зв'язку з цим абзаци шостий-тринадцятий вважати відповідно абзацами сьомим-чотирнадцятим;

абзац тринадцятий викласти в такій редакції:

«дозвільний центр — робочий орган міської ради міста обласного та/або республіканського Автономної Республіки Крим значення (її виконавчого органу), обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, уповноваженого Радою міністрів Автономної Республіки Крим міністерства або республіканського комітету (далі — уповноважений орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим), в якому представники регіональних, місцевих дозвільних органів та державний адміністратор діють за принципом організаційної єдності щодо видачі документів дозвільного характеру, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання документів дозвільного характеру».

2. Частину другу статті 4 після слів «дозвільного характеру» доповнити словами «регіональними та».

3. У статті 4^{1}:

в абзаці першому частини першої слово «(місцевими)» замінити словами «(регіональними, місцевими)»;

в абзаці першому частини десятої слово «місцевий» замінити словами «регіональний та/або місцевий»;

частину дванадцяту викласти в такій редакції:

«12. Видача документів дозвільного характеру регіональними дозвільними органами в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці може здійснюватися через дозвільний центр міської ради, що є обласним центром, за узгодженим рішенням міської ради та обласної державної адміністрації або Ради міністрів Автономної Республіки Крим».

4. У статті 5:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«1. Державний адміністратор — посадова особа міської ради міст обласного та/або республіканського Автономної Республіки Крим значення (їх виконавчих органів), обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, яка організовує видачу (переоформлення, видачу дублікатів, анулювання) суб'єктам господарювання документів дозвільного характеру та забезпечує взаємодію місцевих і регіональних дозвільних органів.

Державний адміністратор призначається на посаду та звільняється з посади відповідним міським головою, головою обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, керівником відповідного уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим за погодженням з уповноваженим органом.

Державний адміністратор підпорядковується безпосередньо відповідному міському голові, голові обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, керівнику відповідного уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим.

2. Кількість державних адміністраторів визначається рішенням відповідної міської ради, обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим»;

у частині четвертій:

абзац третій після слова «відповідним» доповнити словами «регіональним та/або»;

абзац четвертий після слова «видача» доповнити словами «оформлених регіональними та місцевими дозвільними органами»;

абзац п'ятий після слів «забезпечення взаємодії» доповнити словами «регіональних та/або»;

абзац шостий після слів «проведення представниками» доповнити словами «регіональних та/або»;

абзац сьомий після слів «посадовими особами» доповнити словами «регіональних та/або»;

абзац дев'ятий після слів «посадовою особою» доповнити словами «регіонального та»;

абзац третій частини п'ятої викласти в такій редакції:

«порушувати клопотання до міського голови відповідної міської ради міста обласного та/або республіканського Автономної Республіки Крим значення, голови обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, керівника відповідного уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим щодо вжиття заходів у частині забезпечення роботи дозвільних центрів»;

частини шосту, сьому та десяту викласти в такій редакції:

«6. Регіональні та місцеві дозвільні органи забезпечують інформування у повному обсязі державних адміністраторів про порядок видачі (переоформлення, видачі дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру регіональними та місцевими дозвільними органами, зокрема про перелік документів, необхідних для одержання (переоформлення, видачі дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру, зразки заяв та необхідних бланків, строки видачі (переоформлення, видачі дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру, розмір плати за здійснення таких дій (у разі її встановлення).

7. Уповноважений орган розробляє та затверджує положення про державного адміністратора і порядок його взаємодії з регіональними, місцевими дозвільними органами та суб'єктами господарювання»;

«10. Міські ради міст обласного та/або республіканського Автономної Республіки Крим значення (їх виконавчі органи), обласні, Київська та Севастопольська міські, районні та районні в місті Києві державні адміністрації, уповноважений орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим утворюють дозвільні центри і здійснюють організаційне та матеріально-технічне забезпечення дозвільного центру і державного адміністратора.

У разі якщо кількість державних адміністраторів становить три і більше осіб, для організаційного та матеріально-технічного забезпечення їх роботи утворюється відповідний структурний підрозділ виконавчого органу міської ради або обласної, Київської та Севастопольської міських, районної, районної у місті Києві державних адміністрацій, уповноваженого органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим».

5. У статті 7:

назву після слова «видачі» доповнити словами «(переоформлення, видачі дублікатів, анулювання) регіональними та»;

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Видача (переоформлення, видача дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру, оформлених регіональними та місцевими дозвільними органами, здійснюється в дозвільному центрі державним адміністратором за принципом організаційної єдності»;

абзац перший частини сьомої після слів «або копії повідомлень» доповнити словами «регіональних або»;

частину восьму після слів «адміністратором до» доповнити словами «регіональних або»;

в абзаці першому частини дев'ятої слова «Місцеві дозвільні органи» замінити словами «Регіональні та місцеві дозвільні органи»;

у частині десятій:

перше речення абзацу першого після слів «отримання від» доповнити словами «регіонального або»;

перше речення абзацу третього після слів «документ відповідному» доповнити словами «регіональному або»;

у частині одинадцятій:

абзац перший після слів «Письмове повідомлення» доповнити словами «регіонального або»;

абзац другий після слів «письмове повідомлення» доповнити словами «регіонального або».

6. В абзаці другому частини другої статті 8 слова «Місцеві дозвільні органи» замінити словами «Регіональні та місцеві дозвільні органи».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 3 січня 2012 року.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 листопада 2011 року.
№ 3993-VI.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» щодо порядку видачі копії ліцензії

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2010 р., № 1, ст. 6, № 9, ст. 76; 2011 р., № 6, ст. 47; із змінами, внесеними Законом України від 7 липня 2011 року № 3610-VI) такі зміни:

1) статтю 1 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«місце провадження фізичною особою — підприємцем господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, — територія, приміщення, що відповідають вимогам ліцензійних умов та належать фізичній особі — підприємцю на праві власності та/або користування».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами десятим — шістнадцятим;

2) частину третю статті 10 викласти в такій редакції:

«У разі наявності у заявника — юридичної особи філій, інших відокремлених підрозділів, за місцем яких буде провадитися заявлена діяльність, а у заявника — фізичної особи — підприємця місць провадження заявленої діяльності у заяві зазначається їх місцезнаходження»;

3) частини сьому, дев'яту і десяту статті 14 викласти в такій редакції:

«Засвідчена органом ліцензування копія ліцензії видається ліцензіату — юридичній особі на кожну філію, інший відокремлений підрозділ, де відповідний ліцензіат буде провадити зазначений у ліцензії вид господарської діяльності, та підтверджує право ліцензіата на таку діяльність, а ліцензіату — фізичній особі — підприємцю на кожне місце провадження господарської діяльності. Копія ліцензії видається у порядку, визначеному цією статтею та статтями 10 і 11 цього Закону»;

«У разі створення ліцензіатом — юридичною особою нової філії, іншого відокремленого підрозділу, де буде ним провадитися зазначений у ліцензії вид господарської діяльності, а для фізичної особи — підприємця — нового місця провадження господарської діяльності, такий ліцензіат повинен подати до органу ліцензування заяву встановленого зразка про видачу копії ліцензії, а також документи відповідно до статті 10 цього Закону.

У разі припинення провадження зазначеного у ліцензії виду господарської діяльності за місцем провадження такої діяльності, на яке була видана копія ліцензії, ліцензіат зобов'язаний протягом десяти робочих днів з дати припинення повідомити про це орган ліцензування у письмовій формі. Орган ліцензування повинен внести відповідні зміни до ліцензійного реєстру не пізніше наступного робочого дня з дати надходження такого повідомлення».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 листопада 2011 року.
№ 3994-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»

Верховна Рада України **постановляє:**

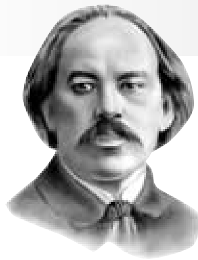
1. Пункти 118 і 119 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2011 року № 3677-VI), виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 листопада 2011 року.
№ 3995-VI.

Вчора відбувся спільний гала–концерт артистів київського театру оперети та творчої групи Каунаського державного музичного театру — з нагоди 20–ліття встановлення дипломатичних відносин між Україною та Литовською Республікою

7 грудня минає 140 років від дня народження поета Миколи ВОРОНОГО (1871—1938)

Музей Стуса в Донецьку може зникнути

Збирання матеріалів для Донбаського історико-літературного музею Василя Стуса розпочалося п'ятнадцять літ тому. Із шахтарським краєм поета пов'язують 23 роки життя. Основну експозицію розташовано в Горлівці, де випускник Сталінського педінституту вчителював два роки у школі №23. Тут можна побачити копії листів поета із місць заслання, сімейні фото, студентські конспекти, особисті речі. Але склалася ситуація, коли багата експозиція може зникнути. Нині музей — недержавна організація і розташований у приміщенні, що належить приватному заводу «Еластомер». Голова оргкомітету музею та його власник 75-річний Олег Федоров через стан здоров'я не має сил керувати закладом, тому вирішив подарувати його землякам.

«Я звернувся із листами до обласної влади, аналогічні листи надійшли від Національної спілки краєзнавців України, — розповів засновник музею. — Ми пропонували передати заклад на баланс області чи міста. Проте отримана відповідь не втішає. Обласне управління культури запропонувало здати зібрані матеріали до музею історії міста в Горлівці чи краєзнавчого в Донецьку. Про збереження музею як окремого закладу не йдеться. Побоююся: все те, що збиралося роками, лежатиме десь у сховищах або буде розтягнуте».

Оргкомітет зібрав чимало свідчень людей, які навчалися чи працювали разом із поетом. У Горлівці пригадують, що вчитель Василь Стус завжди говорив українською, а урок починав із читання віршів — Шевченка, інших поетів чи власних. Щороку Донбаський історико-літературний музей Стуса спільно із обласною універсальною бібліотекою імені Крупської за участю облуправління культури і туризму організовує Стусівські читання. Наукове керівництво заходом бере на себе син поета, літературознавець Дмитро Стус. Гостями читань в різні роки були відомі діячі культури, письменники, друзі Василя Стуса: Левко Лук'яненко, Юрій Каплан, Євген Сверстюк та інші.

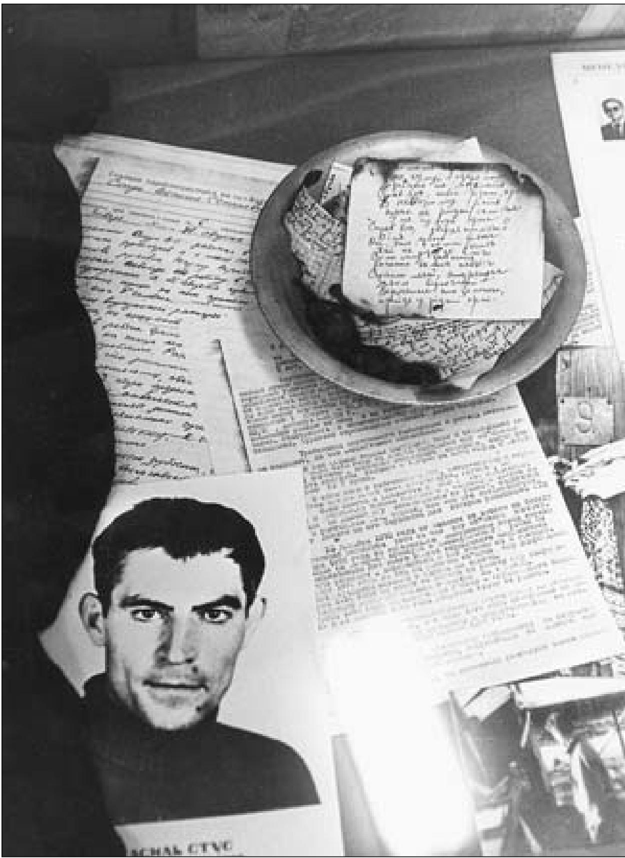
На будинку-музею в листопаді 2007 року встановлено меморіальну дошку на згадку про мешканців Горлівки — жертв Голодомору 1932—1933 років і політичних репресій. А в 2008-му, у рік 70-ліття поета, в місті закладено алею пам'яті Стуса та відкрито пам'ятний знак. У музеї часто бувають із екскурсіями школярі.

«Хотілося би, щоб ця краєзнавча і громадська робота тривала, — каже Олег Федоров. — Усі ці роки актив музею прагнув, щоб про Стуса на Донбасі дізналися більше. Подальше розширення сфери діяльності музею, глибина здійснюваних досліджень потребує компетентних кадрів та низки заходів. А тому я вирішив передати в дар землякам—донбасівцям експозиційні та фондові матеріали Донбаського історико-літературного музею Василя Стуса. На жаль, влада не знайшла можливості підтримати таку діяльність. Залишилися глухими до проблеми і наші заможні українці, до яких ми зверталися».

Раніше оргкомітет музею намагався створити філію на філологічному факультеті Донецького національного університету — в альма матер Василя Стуса. Поет формувався як особистість у донецькому краю. Однак у виділенні приміщення під музей активістам відмовили.

Ліна КУЩ.

Фоторепродукція Олександра КЛИМЕНКА.

ДО РЕЧІ

Увічнення пам'яті Василя Стуса на Донеччині не вперше супроводжується скандалами. Кілька років тому пропозицію громадськості присвоїти ім'я поета університету, де він навчався, колектив закладу зустрів несхвально: ініціативу дружно засудили на загальних зборах. У Донецьку її назвали несвоєчасною. А цього року Горлівська міська рада не підтримала проект встановлення бюста Стуса поблизу школи, де він викладав. Місцева преса писала, що за рішення не проголосували депутати від Партії регіонів, бо проект подавали представники ВО «Свобода».

ДОВІДКА

Фонди музею — це близько тисячі експонатів. Серед них — твори Василя Стуса, рідкісні фото, відбитки пальців поета, зняті під час арештів, матеріали архівів КДБ, зразки виробів, що їх політв'язень виготовляв на зоні, тканина з тюремної роби того часу, макет концтабору у Пермській області. Екскурсанти чують запис голосу поета, переглядають відеофільм «Просвітлої дороги свічка чорна» режисера-документаліста С. Чернілевського. У спеціально спорудженій імпровізованій камері, що символізує «одиночку», висить куртка В. Стуса, виготовлена відомою художницею Людмилою Семикіною. У фондах музею — чернетки окремих творів поета, збірка його віршів англійською мовою, передана українською діаспорою в США.

Сага про славні руїни

Легендарне приміщення українського театру корифеїв — у руїнах. Ця новина неабияк збурила місяців зо два тому кіровоградців. Оскільки це сталося у переддень 257-річчя Кіровограда, то купу цегли, що лишилася від театру, обнесли височенним парканом.

Про реконструкцію театру імені М. Кропивницького та відновлення історичного обличчя заговорили на початку 2000-х років. Та щоразу ремонт переносили. Грошей не було. Послідовники корифеїв українського театру творили в аварійному приміщенні. В таких умовах муздрамтеатр у 2006 році отримав статус академічного. Це світило, але не гріло. Приміщення підтоплювалося, давало тріщини в стінах і потребувало капремонту. Нарешті його визнали аварійним. Майже три роки тому заборонили експлуатацію сцени і залу.

Артисти гастролювали по райцентрах і селах, тулилися в пристосованих приміщеннях, ставили прем'єри, аби лише глядач не забув про них. А театр обстежували, виділили кошти на реставрацію, почнали ремонтувати, знову призупиняли.

Навесні нинішнього року одна з найгучніших нарад в облдержадміністрації була присвячена... тріщинам на відремонтованих театральних стінах. Голова ОДА Сергій Ларін жорстко розкритикував підрядників, призупинив фінансування робіт та створив робочу групу, покликану знайти винних. Ними зайнялася прокуратура. Тимчасовою сценою для трупи театру став Будинок культури заводу «Червона зірка». Вкотре все закрутилося-завертілося. Уже на сесії облради 23 вересня влада прозвітувала, що перші 12 із запланованих 42 мільйонів гривень надійшли в область і ремонтні роботи ось-ось розпочнуться. І хоч чергові обіцянки мало хто сприйняв серйозно — вранці наступного дня сусіди побачили руїни театру (про які йшлося вище). Це було черговим початком.

Головний режисер театру Михайло Ілляшенко під час нещодавньої зустрічі зізнався:

— Протягом останніх десяти літ справа з реставрацією не рухалася далі обіцянок і нових проектів, усе закінчувалося на стадії ліквідації аварійності, профілактичних ремонтів. І ось сьогодні, боюся наврочити, реставрація йде за чітким графіком. У моєму кабінеті постійно відчинене вікно у двір, де працюють будівельники. Це — ніби вікно надії. Дуже радісно, що після стількох років просто балачок нарешті робиться робота: серйозна й цілеспрямована. Праця будівельників справді вражає. І хоч паркан довкола будівництва зроблено на совість, у ньому є шпаринки, крізь які приємно щодня відслідковувати неабиякі зміни.

Проект реконструкції театру передбачає малу та велику глядацькі зали, каже головний інженер проекту реконструкції Валентина Кулиниченко. Мала зала буде на другому поверсі, це 48 місць. Велика — 413 місць. Тут відновлять балкони в чотири яруси та розширять сцену. В. Кулиниченко обіцяє: фасад театру відповідатиме історичному оригіналу.

Звісно, коли життя диктує нові вимоги до оснащення сцени, театр не може залишатися таким, як був 130 літ тому. Але, каже головний режисер, всередині він має бути вишуканим — «під старовину». Це можна зробити — є фотографії сцени, замальовки, документи.

Артисти не натішаться, що очільники області часто заходять на будівництво, а керівник підрядної організації ПАТ «Ітерресурси» Микола Москаленко особисто контролює процес і дає сторічну гарантію на роботу своїх підлеглих.

Нині на всіх рівнях обіцяють, що реставрацію завершать до початку наступного сезону. Можна помріяти — чим відкриватиметься театральний сезон-2012. М. Ілляшенко каже:

— Ідеальним варіантом була б прем'єра «Наталки Полтавки» Івана Котляревського, якою й розпочинався наш театр 130 років тому.

Однак днями, дізнавшись, що театральний режисер зі світовим ім'ям Андрій Жолдак — праправнук відомого українського драматурга Івана Тобілевича, Сергій Ларін загорівся ідеєю запросити Жолдака до нас. Йдеться про постановку одного з творів відомого кіровоградського прозаїка і сценариста Олександра Жовни.

— Уявімо, що у відремонтованому театрі ім. Марка Кропивницького сезон відкриється виставою Жолдака і Жовни! Був би грандіозний подарунок до ювілею нашого театру. Спробуємо — на вдачу! — мріє керівник області.

Дай Боже! Сьогодні головне, щоб морози прийшли в Кіровоград вже після того, як будівельники завершать зовнішні роботи і перейдуть до внутрішніх.

Лариса РОМАНЮК.

Фото автора.

ДОВІДКА

Зимовий театр, збудований у 1867 році в Єлисаветграді архітектором Трембицьким на кошти місцевої громади, мав свої особливості. У підлогу та стінки оркестрової ями для резонансу звуку замурували порожні пляшки, а в стіни вмонтували глиняні амфори. Акустика театру була такою, що навіть шепіт на сцені скрізь було чутно. Але в середині 1970-х років брутальна реконструкція спотворила оригінальну споруду. Залу з чудовою ліпниною оббили дешевими радянськими матеріалами, й унікальне приміщення стало типовим та нецікавим.

Такий вигляд мав Кіровоградський театр до кінця вересня нинішнього року.

Послідовники корифеїв українського театру творили в аварійному приміщенні

Матрос із Шилівки

ДАТА

Коли японці видавали збірку найвидатніших новелістів світу, то з СРСР туди увійшли тільки Василь Шукшин та Григір Тютюнник.

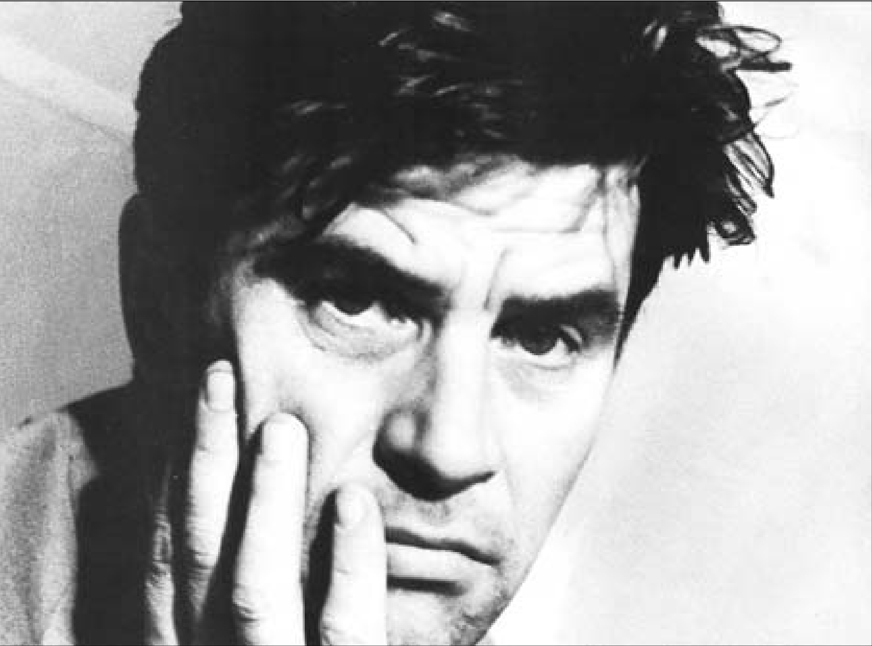
Григір (Григорій) Тютюнник народився 5 грудня 1931 року в селі Шилівці Зіньківського району на Полтавщині. Це благодатний край, який у 1933 році зазнав страхітливого спустошення, а сам письменник в автобіографії писав: «У тридцять третьому році сімейство наше опухло з голоду, а дід, батько мого батька, Василь Феодулович Тютюнник, помер — ще й сивий не був і зуби мав міцні (я й досі не знаю, де його могила), я в цей час — тоді мені було півтора року — перестав ходити (вже вміючи це робити), сміятися і балакать перестав...». 1937 року батько письменника Михайло Васильович був репресований як ворог народу, з таборів не повернувся. В оповіданні «В сутінки» Григір писав: «Я тільки трішки-тринечки пам'ятаю тата: вони були великі, і рука в них теж була велика. Вони часто клали ту руку мені на голову, і під нею було тепло і затишно, як під шапкою. Може, тому й зараз, коли я бачу на голівці якогось хлопчика батьківську руку, мені теж хочеться стати маленьким».

Після арешту батька шестирічний Григорій жив у свого дядька Филимона Васильовича Тютюнника, це на Луганщині. А коли дядько пішов на фронт, вирішив повернутися додому. Йшов два тижні пішки по окупованій території, згодом описав це в повісті «Климко». Мав на дорогу дев'ять сухарів. Довелося старцювати. «Перший раз просити було неймовірно важко, соромно, одбирало язик і в грудях терпло, тоді трохи привик...».

Фотохудожник Володимир Білоус згадує, що у 1975 році, коли Григору Тютюннику треба було просити в партійних органах дозвіл на спорудження будиночка на березі Сули, він казав: «Я вже просити не хочу, як у війну ішов — просив, більше не можу».

У 1946 році, після п'ятого класу, пішов у Зіньківське ремісниче училище. Там давали пайок — 700 грамів хліба. «Оті 700 грамів і врятували нас із мамою у 47-му: я носив щодня по шматочку, глевкому і сплюснутому в кишені, як порожній гаманець».

1948 року після училища Григір потрапив на Харківський завод транспортного машинобудування. Там захворів і, не одпрацювавши належних три роки, повернувся до Шилівки. За це його судили, чотири місяці сидів у колонії. Коли випускали, табірний бібліотекар сказав: «Тебя випускают? Ах, жаль, хороший читатель был...».

І знову колгосп, а там натяки, що батько ворог народу і сам «тюряжник». Завербувався на Донбас — край свого дитинства. Звідти 1951 року його призвали на флот, у Владивосток, служив радистом. Потім повернувся на Донбас, токарював у Щотовському вагонному депо і навчався в школі. Ходив у флотській робі «хебе» та безкозирці. Згодом, у болгарському виданні його оповідань, передмову назвали «Матрос із Шилівки».

1957 року вступив до Харківського університету: «...Щасливі п'ять років навчання в університеті на філологічному факультеті, те, що я любив. І російське відділення — те, до чого я звик, до чого мене готувала школа, армія, напівросійське донбаське оточення». Ще в університеті написав першу новелу російською мовою — «В сумерки», журнал «Крестьянка» її надрукував (1961).

Прочитавши оповідання, старший (зведений) брат Григорій, тоді вже визнаний письменник, сказав: «Ну що ж, як воно вже так склалося, пиши. Тільки знай, братику, мова — душа народу. Як же ти писатимеш про українців не їхньою мовою, як виразиш їхню душу не через їхню мову? Ти обов'язково зайдеш у глухий кут... Тоді згадаєш мене!»

Після смерті брата Григір зі своїм першим твором українською мовою «Зав'язь» відвідав Анатолія Дімарова. Сказав: «Я прогулюся Києвом, ви прочитайте. Тоді скажете правду — вмію писати чи ні»... Виявилося, перо в нього геніальне. Він не пише, а малює словами.

1966 року побачила світ перша книга письменника — «Зав'язь», а через два роки йому було присуджено премію «Литературной газеты» за оповідання «Деревій», що дало назву цілій збірці творів (1969). Далі з'являються збірки «Батьківські пороги» (1972), «Крайнебо» (1975), «Коріння» (1978). У 1979 році журнал «Сельская молодежь» нагородив письменника медаллю «Золоте перо», а через рік він став лауреатом літературної премії імені Лесі Українки за книги «Климко» та «Вогник далеко в степу». Уже посмертно (1989) Григір Тютюнник удостоєний Шевченківської премії.

Улюблений жанр Тютюнника — новела. Цей жанр вимагав великої концентрації думки. Сам казав: «Створити художній твір — значить у чомусь вичерпати самого себе».

Він справді вичерпував себе безжально. Тим часом офіціозна критика гризла його за «фальшиве зображення радянського села». Письменник не витримав і 6 березня 1980 року наклав на себе руки. Відкрив кінгстони, як кажуть моряки...

Анатолій ЧЕРНОВ,
член Спілки екскурсоводів Полтавщини.

Ефект Шимановського

У Національній філармонії України лунала музика польського класика

Наступного року йому сповнилось би 130 літ. Польща готується святкувати іменини свого другого великого (після Шопена) музичного класика. Низку заходів Польський інститут у Києві запланував і в Україні.

Кароль Шимановський народився в селі Тимошівка Київської губернії (тепер Черкащина), в Єлисаветграді (нині Кіровоград) навчався в музичній школі Густава Нейгауза, батька знаменитого піаніста Генріха Нейгауза.

Дослідники не раз намагалися виявити «національне українське коріння» і в музиці Шимановського. Хоча сам композитор уникав прямого цитування українських народних мелодій, які, звісно, знав, але поляки його звинувачували у відсутності польського національного характеру... У щоденнику він писав: «Ніде стільки не говорять про національне мистецтво, як у нас. І ніде немає настільки мало ясності в понятті того, чим повинно бути це національне мистецтво».

Концерт музики Шимановського в київській філармонії велелюдним не був. Але публіка зібралася не випадкова, така не аплодуватиме між частинами симфонії.

Програму польський диригент Роман Ревакович зробив наскрізь «концертною»: «Концертна увертюра», Четверта («Концертна») симфонія і концертне виконання балету «Харнасі». Увертюру, яка через нетрадиційне мислення маестро Ревакович відкривала, а не завершувала концерт, Національний симфонічний оркестр зіграв з відчуттям монолітності форми. У Четвертій симфонії дуже добре було вибудувано темброву драматургію, підкреслено моменти раптового і сильного емоційного нагнітання і несподіваного «гальмування», що властиво для музичного мислення Шимановського. Блискуче впорався з фортепіанною партією соліст Ян Кшиштоф Бройя, міцний польський піаніст з вулканічним темпераментом, що вже не раз відіграв цей концерт, й щоразу — з новим азартом.

Дещо спантеличив публіку балет «Харнасі». Цей твір часто виконують у концертному варіанті — переважно окремі найефектніші інструментальні номери. А нам показали двочастинний твір повністю. Каверза в тім, що залучено хор, він вступає аж наприкінці, а до того стоїть на сцені «для краси», і нетерпляча публіка знемагає від очікування — коли ж заспівають? А ще в тексті (це давній діалект горців півдня Польщі) не можна було зрозуміти нічого, хоч «Думка» співала чітко, не «зжовуючи» слова. Не вистачало перекладу. А втім, сюжет «Харнасі» тривіальний: дівчину віддають заміж за нелюба, а вона чекає на розбійника-красеня (гуральці називають їх харнасями — від «харний», тобто гарний), що нарешті забирає кохану із собою.

«Харнасі» нагадує «Свадєбку» Стравінського: схожий підхід — через архаїчний фольклор як втілення «первісної дикості». І цей пульс, нерв, енергію дикої танцювальної стихії диригент передав дуже добре.

Олеся НАЙДЮК.

«Ритуал і тіло»: свіжий погляд на традиції

У видавництві «Критика» вийшла книга «Ритуал і тіло. Структурно-семантичний аналіз», присвячена семіотиці тілесності в українській обрядовій традиції. У цій монографії етнолог, дослідниця культури та гендерної проблематики Марія Маєрчик намагалась пояснити символіку руху, частин тіла, одягові та кулінарні коди українців. Дослідження істотно доповнює розуміння нашої народної обрядової символіки.

Так, науковець висунула гіпотезу про давно помічену, але так і залишену без переконливих пояснень гендерну нерівноцінність обрядів родинного циклу, в яких жінкам зазвичай приділяють більше уваги й приписують більше активності, ніж чоловікам.

Наприклад, така важлива в житті кожної людини подія, як весілля. Головні ритуальні ролі є гендерно парними, адже в ритуалі є завжди молодий і молода. Однак саме навколо молодої відбуваються основні весільні події. І тут авторка визначає цікавий момент: існує багато обрядів, де є лише жінки, і немає жодного, де б були лише чоловіки!

Також пані Маєрчик аналізує символіку тіла в родинних обрядах. Візьміть гойдання дитини — виявляється, це не лише добрий спосіб заспокоїти немовля, а й у народній свідомості — прогностика успішного росту.

Окремо у книзі розглядається одяг як знак у традиційній культурі. «Кількість одягу зазвичай належала до важливих соціальних маркерів, — зазначає авторка. — Прагматичні міркування навряд чи були єдиними й визначальними у прагненні накопичувати багато одягу саме на період готовності до шлюбу. Окрім символу багатства, в таких звичаях бачимо символічну форму репрезентації готовності «тіла» до соціальних змін...»

Книга, рекомендована Українським науковим інститутом Гарвардського університету та Національною академією наук України, цікава не лише вузькому колу науковців, а й усім тим, хто бажає краще зрозуміти сутність наших традицій, а значить — і свою сутність.

Євгенія ПЛУГІНА.

РЕЦЕНЗІЯ

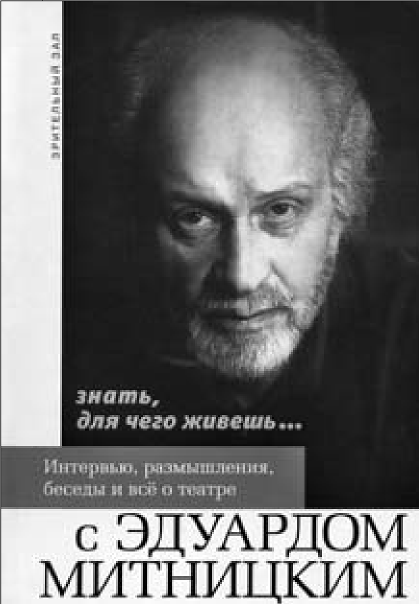
Песимізм, якому хочеться вірити

Нещодавно побачила світ книга фундатора і незмінного керівника Київського театру драми і комедії на Лівому березі Дніпра Едуарда Митницького — «Знать, для чего живешь...». Тут зібрано переважно інтерв'ю, опубліковані останніми роками в різних виданнях (в тім числі й у «Голосі України»).

Тих інтерв'ю — майже два десятки, і саме через те книга, на перший погляд, здається неможливою. Адже 80-річний Едуард Маркович — людина дуже послідовна, він ніколи не міняв поглядів і принципів. Отже, як не старайся, а інтерв'ю — теоретично — загрожують бути одноманітними, тим більше, якщо говорити справді про основоположні речі, а не про хобі або про моду. Одначе про ці побоювання забуваєш, коли починаєш читати книгу.

Секрет у тім, що Митницький, будучи справді незмінним у переконаннях, ніколи не повторюється в словах і не цитує сам себе. Йому завжди є що нового сказати, навіть якщо про це запитують у сотий раз. Може, єдине, в чому Митницький повторюється, — це те, що він називає себе песимістом і не бачить виходу з глухого кута, в який зайшла наша цивілізація і наше суспільство — «уголовно наказуемое», за його висловом.

Але от що дивно: оця упертість старого песиміста настільки невтомна, жива, вигадлива, що в підсумку сприймається майже як оптимізм. Або — як героїзм, наперекір усім обставинам. Його песимізм — це вміння не піддаватися самообманам. Він — один з небагатьох людей свого покоління, хто не вважає, що наші біди почалися з горбачовської перебудови або української незалежності. Ні, він завжди знав, що деградація почалася ще 1917 року, й ми досі не зупинили її. Й живемо наївними надіями на чужі обіцянки. І все менше комусь віримо. Але песимізму Митницького можна вірити — хоча б тому, що цей песимізм нічого не обіцяє, а отже, й не обманює. Тут можна говорити про право на песимізм — у Митницького це не одноденна примха, а принцип, перевірений життям.

Він — майстер театру. І от його питають: «Як ви прийшли в режисуру?» А він, у кого за плечима понад 150 вистав, відповідає: «Я ще не прийшов!». Або ось він каже з приводу однієї з останніх своїх постановок: «У мене таке відчуття, що кінець світу вже почався!» — «І мистецтво може цей процес зупинити?» — питає інтерв'юер. — «Ніколи!» — відповідає майстер. — «То навіщо тоді займатися мистецтвом і що воно може?» — «Воно — для тих, хто розуміє наближення кінця. Бо більшість думає, що в цій суєті легше щось урвати й забезпечити онуків-правнуків. Смішні люди!» Нарешті, питають: «А все-таки — для чого живеш? Можна придумати цей сенс?» Він каже: «Придумати можна, але все одно не втечеш нікуди. Можна якийсь час пожити ілюзіями. Але мисляча людина не може сховатися. Вона може відійти від реального життя, але все одно страждатиме — бо від себе сейфа нема...»

Віталій ЖЕЖЕРА.

КУРІНЬ

№ 228 (5228) СУБОТА, 3 ГРУДНЯ 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів, у східних областях місцями пройдуть сніг, дощ. Вітер північно–західний, південно–західний, 5—12 м/с. Температура вночі коливатиметься від 4 градусів морозу до 4 тепла, вдень на півночі і сході — 0—5 градусів тепла, в центральних областях — 5—12, на півдні — до 15 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ГРУДНЯ

1586. Томас Герріот завіз із Америки до Англії картоплю. **1621.** Галілео Галілей винайшов телескоп. **1722.** Народився Григорій Сковорода, український мандрівний філософ. **1775.** Уперше підняли зоряно-смугастий прапор США. **1948.** Народився Оззі (Джон Майкл) Осборн, англійський рок-співак. **1976.** Здано в експлуатацію Московський міст через Дніпро у Києві. **2002.** У провінції Шаньдун (Китай) археологи знайшли теракотову армію — поховання періоду династії Хань, в якому збереглися більше сотні фігур воїнів, коней і колісниць, зроблених із теракоти.

Не май 90 гривень, а май 90 друзів

Чому не 100, а 90 — спитаєте? Тому, що, по-перше, легендарному «Перцю» у 2012 році стукне 90! О! А, по-друге, скажемо по секрету: ви можете, як і «Курінь», подружитися з «Перцем». І до того ж зовсім не обов'язково мати 90, а лише 65 гривень 64 копійки! Саме стільки коштує річна передплата на журнал. На 6 місяців — узагалі смішна ціна — 32 гривні 82 копійки. У прямому і переносному сенсі цього слова. А хто не вірить курінному на слово — нехай осьдечки сам пересвідчиться, що це справді, як і 90 літ тому — смішно! Тож гасло: «Будьмо у «Курені» з «Перцем»!» актуальне як ніколи.

Мал. Анатолія ВАСИЛЕНКА.

- Заспокойтеся. Це нас не стосується.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

Гамак — любитель маку.
Родовище — пологове відділення.

Анатолій ОБРИНЬБА.

Сторож — квітник.
Газда — газовик.
Кодло — шифрувальник.

Сергій КОВАЛЬЧУК.

ТВОРЧІ БУДНІ

Досягнення менеджменту

Комерційний відділ запропонував технологію продажу газети за різною ціною: для тих, хто вважає себе розумним, і тих, хто вважає себе дурним. Так на цінику і написали: для дурнів — 1 грн. 35 коп., для розумних — 1 грн. 50 коп. Дивно, але знайшлися все-таки люди, які стали купувати газету за більшою ціною. От дурні!

Немає перспективи

Радіо ніколи не буде в змозі замінити газету, тому що ним неможливо бити мух.

(Із блокнота журналіста) Віктор БУЛАВА.

СТРАШНЕ ПЕРО НЕ В ГУСАКА...

☞ ***«Студентів, які уві сні хропуть, поселяти в одну кімнату...»***

(Із розпорядження коменданта гуртожитку).

☞ ***«Мене в садку покусав собака баби Каті. І хоч він був прив'язаний, зуби в нього не були прив'язані, бо був без намордника».***

(Із пояснення в сільраді).

☞ ***«Я тричі крепко поцілував автоінспектора у нетверезому стані. За те, що він прямо сказав: «Ану дихни!». Бо мені ні на роботі, ні дома ніхто дихати не дає...»***

(Із пояснення в ДАІ). Олександр ГРИЦЕНКО.

☞ ***«Раніше сексу не було, а діти рожалися, а тепер і старе і мале торочать про те, і нагострилась димографхвя».***

☞ ***«Я був на лікарняному листку і це добре поспріяло моєму пошатнувшомy здоров'ю».***

(Із листів до редакції).

☞ ***«Чінка був пастухом і знав, чому ревуть воли».***

(Із учнівського твору).

Іван ТОКАРЧУК.

ІРОНІЗМИ

☞ ***Із сиром у роті не каркають.***

☞ ***Правду кажучи, краще її не казати.***

☞ ***У старості починаєш усе розуміти, але вже пізно...***

☞ ***Якщо погані люди кажуть про вас погано, то це вже непогано.***

☞ ***Знав міру, але ніколи не дотримувався.***

☞ ***Примадонна: перша співачка другої свіжості.***

☞ ***Стояв твердо на ногах, але на поганому шляху.***

Борис РЕВЧУН.

НАРОДНІ УСМІШКИ

Вибір

У крамницю заходить чоловік.

— Хотів би купити зубну щітку.

— Тверду чи м'яку?

— Тверду. Нас четверо.

У світі реклами

«Китайські товари з усього світу».

Назар МЕЛЬНИК.

А дарма

Любить песиків
Микола,
десять їх у нього:
три вівчарочки
німецькі,
два англійські доги,
пара милих пекінесів,
доберман і лайка
і якесь мале, вухате —
хвіст, неначе швайка.
От сусід Миколі каже:
— Ти сьогодні знову
про своїх чотирилапих
починаєш мову?
— А про що ще
говорити?
— Ну, це не проблема:
про політиків,
наприклад...
Актуальна тема.
— Ні. Політики
для мене
гірші, ніж чортяки.
— А дарма. Адже
між ними
є такі собаки!

Микола ПАСІЧНИК.

ДОШКА ПОШАНИ

Страждальці

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр України:

— Бідні люди повинні розуміти, що не одні вони страждають. Багаті теж діляться чимсь.

Від чергового:

— Особливо наші багаті люблять страждати на Лазурному Березі, Сейшелах або в Монако. І бідні це розуміють.

Не зарікайтеся

Олександра Кужель, екс-заступник глави партії «Сильна Україна»:

— Головний висновок, який я зробила: сказала сама собі, що я більше жодному виродкові служити не буду.

Від чергового:

— А якщо зустрінеться красень?

Звідки чекати лідера

Юрій Луценко, екс-міністр МВС України:

— Нового демократичного лідера не вийде привезти на «Мерседесі» під сцену Майдана після доби очікування людей. Народний лідер уже буде там, він вийде або із протестного намету, або із в'язниці, але не з партійного офісу.

Від чергового:

— Навіщо так далеко ходити? Тепер партійні офіси будуть відкриватися одразу в СІЗО або у в'язниці...

У потоці з маячками

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Я так само, як і ви, їжджу в загальному потоці й так само пробираюся крізь пробки.

Від чергового:

— Ви мали на увазі грошовий потік? Невже там теж пробки?!!

Глибоке буріння

Ельвіра, подруга латвійського бомжа-алкоголіка Еріка Ванагельса (як повідомляє Цензор. net, власник фірми—переможця тендера «Чорноморнафтогазу» із купівлі морської бурової установки Ерік Ванагельс є підставною особою):

— Я б так не жила, якби він був олігархом... Тому що він п'є. То він загубив гаманець, то він загубив паспорт. Мотається: там і там. У підвалах десь п'яний був, у нього ноги покусані пацюками. Ось він приходив місяць тому — поміняв джинси і сорочку.

Від чергового:

— Ну звісно, він продав останню сорочку, купив на неї бурову вишку, а щоб купити нові джинси, продав її... «Чорноморнафтогазу».

Третій період

Володимир Путін, прем'єр-міністр Росії:

— У нас два важкі періоди було: цар пішов, й одразу почалися жахливі події, й 91-й рік.

Від чергового:

— А щоб не настав третій період, ви й вирішили повернутися на трон!

Вам на скільки сказати?

Ларрі Кінг, американський журналіст і телеведучий (за повідомленнями ЗМІ, Кінг відпрацьовував в Україні заказуху однієї канадської компанії):

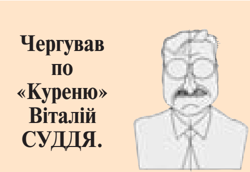
— Після інтерв'ю я сказав своїй дружині, що він (Микола Азаров. — **Черг.**) був би успішним американським політиком.

Від чергового:

— Знаючи, скільки вам заплатили за це інтерв'ю, могли б запросто сказати: «...був би успішним американським президентом?».

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22500

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

